

nt

naš tednik

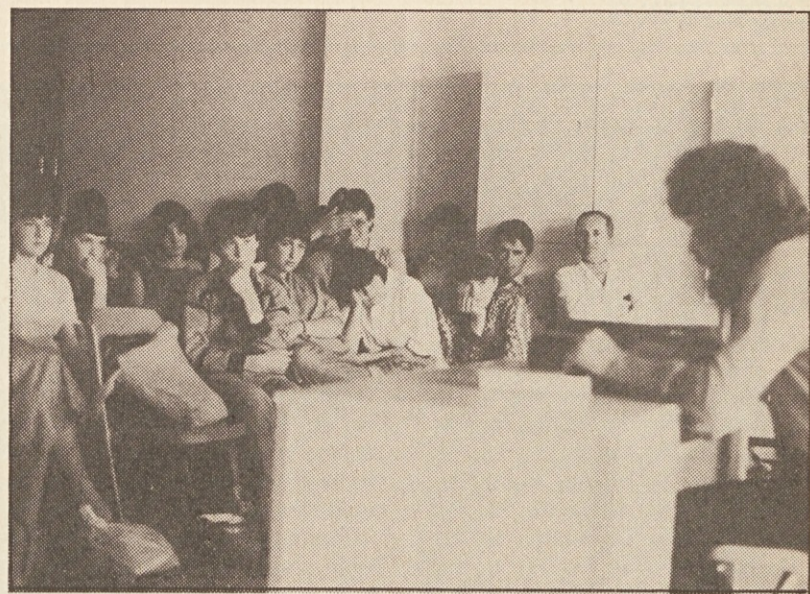
LETO XXXIII. — Številka 24 11. junija 1981 Cena 5.— šil. (7 din)
Poština plačana v gotovini Celovec P. b. b.
Erscheinungsort Klagenfurt Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

DANES v TEDNIKU

Srečanje literatov v
znamenju manjšine
stran 2

Predstavljamo
Cankarjev dom
v Ljubljani
stran 3

Loče: Pušnikove
babce ni več
stran 8

Franz Innerhofer na Koroškem

Avtor avtobiografskega romana „Schöne Tage“ (Lepi dnevi), po katerem so posneli celovečeren film in ga oddajali 1. majnika v avstrijski televiziji, je bil pretekli teden gost koroških Slovencev. Bral je na povabilo SICA in SPD „Kočna“ (Sveče) na Bistrici v Rožu, v Celovcu pa je branje soorganizirala Katoliška prosveta. Bral je tudi na Zvezni gimnaziji za Slovence v Celovcu ter na Strokovni šoli za ženske

poklice v Šentpetru v Rožu. Po podobnih prireditvah s Petrom Turrinjem se je pri Innerhoferju pokazalo veliko zanimanje za literaturo tudi v naših krajih, obisk in sodelovanje v diskusiji (v Celovcu je sodeloval tudi režiser filma Fritz Lehner) sta zgovorni pričr tega zanimanja, saj se je obeh javnih branj udeležilo razveseljivo število mlajših, ki sicer tradicionalnih prireditev ne obiskujejo.

Po obisku slovenskih šolnikov na Koroškem:

Koroški časopisi niso prinesli vse resnice

„Koroška sredstva javnega obveščanja so o obisku informirala dokaj pristransko,“ je dejal vodja delegacije šolnikov Peter Winkler v posebni izjavi za ljubljansko Delo. Šolniki iz SR Slovenije so pred kratkim obiskali nekatere šole z dvojezičnim poukom na Koroškem. Delegacijo šolnikov je povabil deželni šolski svet. Ob poročanju koroškega tiska je lahko nastal vtis, da je dele-

gacija „pohvalila“ obstoječi sistem. Prav proti temu poročanju pa je nastopil Peter Winkler v posebni izjavi v Delu, ki jo prinašamo v celoti.

„Delegacija republiškega komiteja za vzgojo in izobraževanje ter telesno kulturo je od 18. do 20. maja na povabilo deželnega šolskega sveta obiskala Koroško, da bi se seznanila z organizacijo vzgoje in izobraževanja za pripadnike slovenske narodnosti na Koroškem.

Koroška sredstva javnega obveščanja so o obisku informirala dokaj pristransko in bi s tendencioznim poročanjem v javnosti lahko ustvarila napačen vtis, da je naša delegacija pohvalila sistem dvojezičnega šolstva na Koroškem. Pohvalili smo le dobro materialno opremljenost šol, ki smo jih obiskali in prizadevnost učiteljev — Slovencev, ki smo jih imeli priložnost srečati pri delu, hkrati pa smo nedvoumno opozorili na bistveno različna izhodišča v pojmovanju dvojezičnosti, zlasti na za nas nesprejemljiv sistem prijavljanja k dvojezičnemu pouku. Prav tako koroška sredstva obveščanja niso poročala o odprtih problemih vzgoje in izobraževanja za Slovence, o katerih smo se pogovarjali, zlasti na primer o potrebi po sistematični dvojezični predšolski vzgoji in odpiranju dvojezičnih otroških vrtcev.

V razgovorih, ki smo jih imeli s predstavniki deželnega šolskega sveta, smo posebej poudarili bistvene razlike med pojmovanjem dvojezičnosti pri nas in na avstrijskem Koroškem, kjer je dvojezičnost omejena samo na manjšino in se mora pripadnik manjšine šele s posebno prijavo opredeliti za dvojezični pouk. Tako opredelitev postavi učenca v podrejen položaj, saj so starši, ki prijavljajo otroke k dvojezičnemu pouku izpostavljeni možnosti pritiskov. Tako smo srečali oddelke, kjer je bilo prijaviteljnih k dvojezičnemu pouku le po nekaj učencev. Taka rešitev po našem mnenju ne more prispevati k uveljavljanju dvojezičnosti v javnem življenju.

V razgovorih smo opozorili tudi na nekatera odprta vprašanja nadaljnega razvoja vzgoje in izobraževanja za pripadnike slovenske narodnosti, še posebej pa potrebo po sistematični dvojezični vzgoji na predšolski stopnji in na potrebo po strokovnem šolstvu za Slovence.

Naša delegacija je predlagala, da bi v okviru programa o prosvetno-kulturnem sodelovanju med Avstrijo in Jugoslavijo zagotavljali literaturo in druga didaktična sredstva, namenjena sodobnemu pouku materinega jezika in nadaljevali sodelovanje pri strokovnem izpopolnjevanju učiteljev v dvojezičnih šolah in učiteljev slovenskega jezika,“ je končal Peter Winkler.

Slovenska skupnost sproži razpravo v Trstu:

Deželni svet razpravljal tri dni o zaščiti Slovencev!

Deželno tajništvo SSK je v petek na izredni seji razpravljalo o tridnevni razpravi v deželnem svetu Furlanije-Juljske krajine o manjšinski zaščiti, ki se je končala z izglasovanjem resolucije v korist globalne zaščite Slovencev in v podporo zakonskemu osnutku SSK o tem vprašanju.

Kot je rečeno v tiskovnem poročilu, SSK jemlje z zadoščenjem na znanje, da so njena vztrajna prizadevanja po dolgih letih dosegla, da se je deželni svet poglobljeno soočil s slovensko problematiko, kot se to ni zgodilo v 17 letih njegovega dosedanjega življenja. Pri tem obžaluje, da večina deželnega sveta ni hotela razpravljati o posameznih členih zakonskega osnutka SSK o globalni zaščiti in torej ni izglasovala besedila in ga poslala v rimski parlament kot osnutek v vsedravnega zakona na deželno pobudo, kot predvideva 26. člen deželnega statuta. Vendar pa je izredno dejstvo, se nadaljuje tiskovno poročilo, da je končni sklep deželnega sveta ta, da poudari nujnost celovite in popolne zaščite slovenske narodne manjšine v deželi in da prizna, da je zakonski osnutek SSK pomemben prispevek za sestavitev in odobritev vsedravnega zaščitnega zakona za Slovence v Italiji, ki naj ga parlament primerno upošteva.

Tiskovno poročilo nadalje pravi, da se je z glasovanjem, ki je bilo 4. junija v deželnem svetu F-JK, končala akcija, ki jo je SSK začela že 7. julija 1973, ko je deželni svetovalec SSK prvič predložil deželnemu svetu osnutek vsedravnega zakona o globalni zaščiti Slovencev; v vseh nadaljnjih mandatnih dobah je SSK ponovno predložila osnutke o globalni zaščiti, zadnjič, 17. julija 1978, ko je osnutek Draga Štoke dobil številko 1. Vedno

Deželni poslanec dr. Štoka

pa so besedila obtičala v arhivu deželnega sveta, ker ni bilo politične volje, da bi o njih razpravljali. Novembra lani je osnutek na zahtevo svetovalca SSK prišel na dnevni red zbornice.

Žitajska šolska afera pred sodišči:

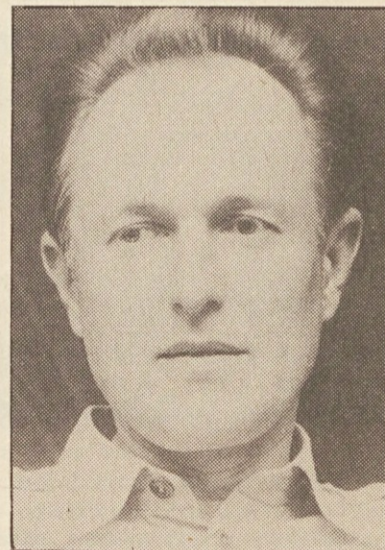
Za neuvidevnega Leustika obsodba in kazen!

V Žitari vasi je jeseni 1979 izbruhnila po poročilu nekega koroškega dnevnika „šolska vojna“. Vest je razburila duhove v občini, z „vojno“ pa so imele opravka deželne in okrajne šolske oblasti, razpravo so sprožili še v občinski hiši. O dogodkih sta obširno poročala Naš tednik in Žitajski list, ki ga izdaja EL Žitara vas. Na žalost je zaradi neuvidevnosti šolskega ravnatelja Leustika prišlo do nadaljevanja pred sodiščem. Pretekli teden je bil obsojen ravnatelj Leustik zaradi žalitve časti na 4500 šilingov in poravnavo sodniških stroškov, ki znašajo okoli 50.000 šilingov. Leustika je upravičeno tožil žitajski ravnatelj in odbornik EL Franc Kukovica. Pred sodiščem ga je zastopal odvetnik dr. Matevž Grilc.

Neposredni povod za tožbo je predstavljalo nerazumljivo postopanje ravnatelja šentlipške šole E. Leustika, ki ni dovolil, da bi vadila otroška folklorna skupina Trta v prostorih šentlipške šole, čeprav je občina ugodila prošnji društva in dala svoje privoljenje. Starši so nato poslali svoje otroke v žitajsko ljudsko šolo, kot to predvideva zakon. Leustik je obdolžil svojega žitajskega ravnatelja in gostilničarja Petra Sterna iz Stare vasi, da sta organizatorja akcije in v pismih šolskemu oddelku okrajnega glavarstva trdil, da je Kukovica ogoljufal podjetnika Jožefa Peteka, tako, da mu je dal podpisati prazni list v „blanko name““. Dalje je Leustik trdil, da so objave iz šentlipške šole neke vrste teror. Hudo je tudi očrnil Kukovico kot odbornika EL, da je prevaril župana in da je Kukovica postopal zgolj iz materialističnih vzrokov: da bi več zaslužil.

Prav to trditev pa je na zadnji obravnavi zavrnil sam šolski nadzornik Miklau. Treba pa je tudi povedati, da se je ravno Leustik zagovarjal s finančnimi argumenti, saj je pisal v omenjenem pismu, da se še dva njegova sina šolata in da ne vidi, zakaj bi moral zaradi „nasilne“ akcije manj zaslužiti.

Ravnatelju Kukovici torej ni preostala druga možnost kot tožba zaradi žalitve časti. Že v prvem postopku je bil Leustik

Ravnatelj Franc Kukovica

obsojen. Leustik je proti obsodbi vložil priziv in v prizivu omenil, da bo za svoje trditve predložil dokaze. Deželno sodišče je nato prvo obsodbo razveljavilo in dalo okrajnemu sodišču nalogo, da preišče dokaze.

Tako je prišlo preteklo sredo do ponovne obravnave, ki je prinesla Leustiku le obsodbo. Čeprav je sodnik dr. Keber ponudil obdolžencu znosno rešitev in je bil branilec Kukovice dr. Grilc pripravljen, da zniža stroške, je Leustik gnal obsodbo do zanj bridkega konca. Kljub temu še ni videti konca za „žitajsko vojno“. Kot smo izvedeli, je Leustik vložil tudi proti velikovski obsodbi priziv. Očitno bo imelo zadnjo besedo deželno sodišče...

Na 10. srečanju pisateljev v Brezah:

Nobelov nagrajenec solidaren z manjšinami

Na 10. srečanju pisateljev v Brezah, ki ga prireja koroška Zveza pisateljev, so letos mnogo pozornosti posvečali tudi vlogi manjšin v odnosu do večinskega naroda. Po predavanju južnotirolskega pisatelja Gerharda Mürmelterja je tržaški slovenski pisatelj Boris Pahor predložil posebno resolucijo, v kateri pozivajo podpisnike vse države, da naj svojim manjšinam zagotovijo polnovereden razvoj. Resolucijo so v Brezah podpisali avtorji iz Italije, Avstrije, Nemčije, Romunije in Slovenije. Podpisnikom so se že pridružili znani pisatelji in kulturniki kot sta svetovno znani režiser Giorgio Strehler, pisatelj Fulvio Tomizza in Nobelov nagrajenec Eugenio Montale. V izjavi pisateljev je dobesedno rečeno:

Podpisani pisatelji, ki so se v dneh od 28. do 31. maja zbrali na 10. Mednarodnem pisateljskem

srečanju v Brezah, smo prepričani, da ne more kultura (literatura, umetnost, jezik) rasti in uspevati, če ni trdno zakoreninjena v prsti svoje domače zemlje.

Udeleženci mednarodnega srečanja pisateljev v Brezah pozivamo vlade vseh držav, v katerih poleg večinskega naroda živijo tudi narodne, etnične in jezikovne manjšine, da le-tem omogočijo polnovereden kulturni razvoj v smislu lastne identičnosti.

Podpisani so prepričani, da bi konstruktivno obravnavanje tega problema lahko ustvarilo situacijo, ki bi odpravila vsakršno potujčevanje s strani večinskih narodov. Značilne posebnosti manjšin je potrebno varovati in podpirati, ker bo le tako možna uresničitev nove Evrope, ki bo v sebi združevala kar največjo raznovrstnost narodnih elementov.

Končni izsledek ljudskega štetja neverodostojen

Slovenci smo svoje stališče glede ljudskega štetja 1981 zavzeli:

Že vnaprej odrekamo vsako veljavnost rezultatov, kakršni koli bodo.

Priznani strokovnjak za mednarodnostno pravo, prof. dr. Theodor Veiter v svojem pismu, ki ga je poslal obema osrednjima organizacijama koroških Slovencev, ugotavlja, da je taka vrsta ljudskega štetja protustavna.

Vsem avstrijskim državljanom je bilo zagotovljeno, da se bodo štev-

ni listi pole posameznih oseb „obravnavale“ strogo zaupljivo. Da to ni tako, pričajo razne pritožbe naših rojakov. O škandalu v velikovškem okraju smo v zadnjem Tedniku obširno poročali. Števeni komisar je vpričo ljudi izbrisal „slovensko“. Števeni komisar v tistem kraju je gotovo najhujši primer. Toda v kolikih primerih so „uradne, zaupne“ osebe storile isto? Na polah, ki so jih državljani oddali, sta navedena ime in naslov vsakega posameznika... Komi-

Vedno bolj raztegnjene tržne škarje ne opozarjajo samo, da drugi pri prodaji kmečkih izdelkov veliko več zaslužijo kot kmetje sami, temveč da postaja kmet v vedno večji meri samo večji liferant surovin (Rohstofflieferant). Kmetu se v vedno večji meri jemlje šansa, da z lastno ob- ali predelavo svojih pridelkov tudi nekaj zasluži. In to se dogaja v Avstriji kljub temu, da je večina predelave in

Razlika med nakupno in tržno ceno ob primeru svinj

obdelave za prodajo v zadruženih rokah, ki bi morale po svojem združenem namenu delovati v interesu kmetov. Koncentracija v pre- in obdelavi živil jači naravno svojo pozicijo proti množini ponudnikov-kmetov in proti množini povpraševalcev-konzumentov.

Ker uporablja vsaka država svoj ključ za izračunavanje deležev na tržišču, je težko dokazati boljši položaj kmetov v drugih državah. Vendar je na podlagi mednarodnih podatkov možno ugotoviti, da je delež kmetijskega izkupička v Združenih državah Amerike (39,4%, 1978), v Zvezni republiki Nemčiji (43%, 1978/79) in v Švici (47% 1977) višji od avstrijskega.

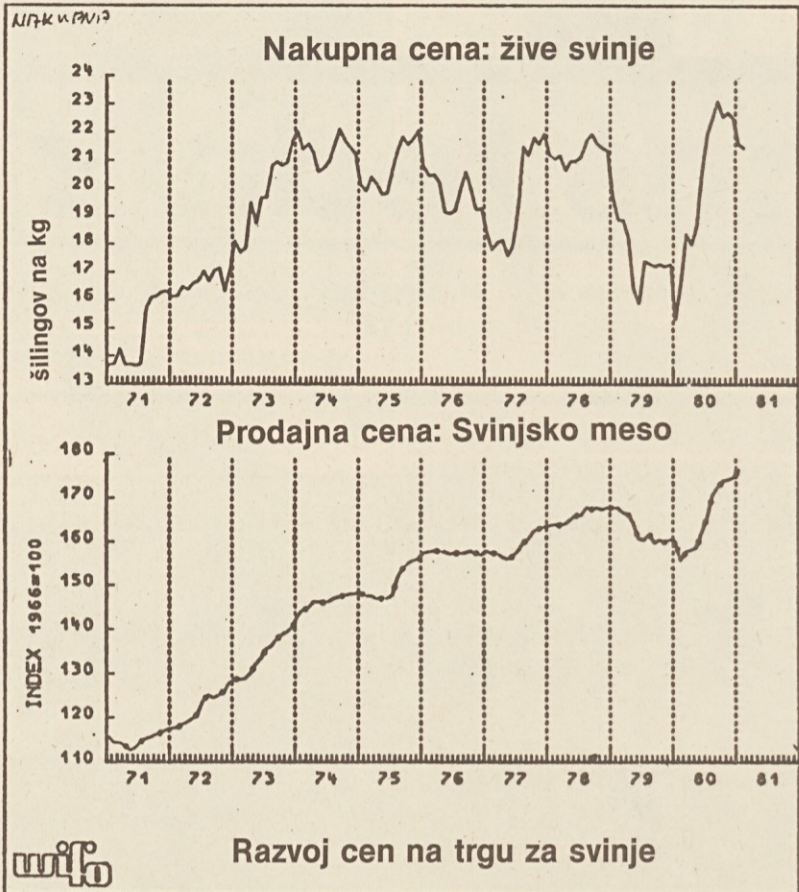
sarji so imeli vse možnosti manipuliranja podatkov. Koliko je bilo „uradnih“ oseb, ki niso postopale tako primitivno, kot ona v Velikovu? Na poti na občino, v občini in na samem, brez prič, so lahko pripisali, izbrisali, karkoli so hoteli, saj so pole bile izpolnjene s svinčnikom...

Slovenci na Koroškem pa nismo edini avstrijski državljani, ki odre-

MIHA ZABLATNIK:

8. del

Kmet v stiski

Zelo jasno pa je razvidna slaba pozicija kmetov in konzumentov nasproti industriji za predelavo na trgu za svinjsko meso. Grafika nazorno prikazuje, da je drastični padec cen za žive svinje v začetku leta 1979 povzročil le obotavljajoč in veliko manjši padec cen za konzumente. Na splošno se vidi stalno relativno višanje porabne cene svinjskega mesa, ko v primerjavo cena plačana kmetom močno niha ter le počasi narašča. Kdo pri tej igri stalno izgublja je s tem jasno dokazano!

kamo štetju vsakršno veljavnost. Kritika o načinu ljudskega štetja ne utihne. Strokovnjaki so mnenja, da razna dejstva niso v skladu z zakonom o zaščiti statističnih podatkov. Mnogo državljanov se je razburjalo, da so morali na polah zapisati tudi naslov in ime. Na drug način ni mogoče ugotoviti, da vsak državljan izpolni polo?

Istočasno pa so nam zagotovili,

da bodo pole, takoj, ko jih bo „izpljunil“ kompjuter, uničil. To je vsekakor zelo, zelo nerodno izbran postopek. To je v vsemestih morda možno, ker namreč pogostokrat sosed sosedu ne pozna. Toda na podeželju je stvar zelo tvegana, čeprav so nam zvesto obljubili, da se s podatki postopa „strogo zaupno“.

Celotna „števna procedura“ je gnila zadeva. Ne samo v točki, kjer nas vprašajo po občevalnem jeziku.

V vseh državah, ki jih imenujemo „civilizirane“, če taka oznaka velja, imajo v presledkih desetih let svoja ljudska štetja. Način štetja so večinoma zelo dvomljivi. V Švici so se npr. prebivalci kantona Zürich izrekli proti veljavnemu načinu štetja. Tudi tam so očitki slični kot v Avstriji: podatki so, preden jih končno objavijo in lahko uporabijo, že zastareli. Kajti ves postopek traja najmanj eno leto.

Ministrstvo za notranje zadeve na Dunaju, ki odgovarja za pravilno in verodostojno izpeljavo štetja, se bo moralo potruditi za nov način postopanja pri ljudskem štetju. Upamo, da bodo škandali, ki se pojavljajo pri izpolnjevanju vprašalnih pol pri nas in drugod, „zasmrdeli“ do Dunaja.

Dvojezični dijaški list

Dijaški list „Partner — Dijaški glas“ so izdali dijaki 1. Zvezne gimnazije in Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu v obeh deželnih jezikih (glej tudi rubriko „Gost v Tedniku“). Prispevali so članke: Klaus Körner, Renate Assam, Werner Suppan, Veronika Pleschberger, Roza Tratar, Gabrijel Wutti, Rudi Vouk pa je podal obširen pregled problematike koroških Slovencev.

TEDNIKOV KOMENTAR

Na primeru manjšin

MILENA MERLAK

TEDNIKOV KOMENTAR

Med gorami, pri dolini Drave, leži vas Breze, ki je letos že desetič predstavljala slikovit, naraven okvir za mednarodno srečanje pisateljev iz kar enajstih evropskih držav. Presenetljivo lepo vreme ni spremljalo le slavnostne otvoritve v petek, 29. maja, ob udeležbi vodilnih predstavnikov vlade, strank in Cerkve, temveč se je sončno smejalo tudi vsak naslednji dan. In kakšen je bil deloven program za najmanj osemdeset navzočih pisateljev in kulturnih novinarjev?

Predavanje literarne kritičarke Elisabeth Endres iz Münchna je bilo posvečeno kritiki in kritikov človeški osebnosti, katerega subjektivne lastnosti (poleg kriterijev, znanja, politične pripadnosti, svetovnega nazora, itd.), v marsičem določajo težko dosegljivo, a zaželjeno objektivnost kritike. Posebno močno

diskusijo je v soboto, 30. maja, sprožil predavatelj Walter Müller, pisatelj iz Salzburga. (Komu mogoče še v spominu kot dobitnik štipendije mesta Celovca v okviru tekmovanja za Bachmanovo nagrado leta 1979). Prizadetosti diskutatov se ni mogoče čuditi, saj se je predavanje glasilo: „Literatura v elektronično-tehnični epohi.“ Končni vtis, ki se mi spontano poraja po vseh številnih stališčih različnih diskutatov: Človek bo moral v bodoče še bolj svobodno pristopati k novim iznajdbam, jih uporabljati le tam, kjer mu koristijo, če hoče še imeti kakšno bodočnost kot civilizirano bitje s sebi lastno duhovno rastjo.

Nagovorila sta tudi oba Poljaka, v Brezah že stara znanca! Pisatelja in prevajalca Ernest Dyczek in Marek Nowak sta v prijateljskem vzdušju govorila o

„Prevajalskih problemih, prikazanih na delu avstrijskega pisatelja Thomasa Bernharda“. Ker skoraj vsi pisatelji tudi več ali manj prevajajo, je bila izmenjava dragocenih izkušenj dolgotrajna. Glavno spoznanje: Prevajanje, oz. prepešnjevanje, v konkretni resničnosti še vedno premalo upoštevanje, težko doseže original, ga pa v redkih primerih lahko celo preseže, kajti vedno je potrebno upoštevati tudi posebne izrazne možnosti tistega jezika, v katerega se prevaja in seveda tako, da ga bodo bralci tudi v prevodu lahko razumeli. Pri tem je seveda mišljen umetniški, ne pa informativni prevod.

Letošnje srečanje v Brezah pa bo ostalo nepozabno tudi zaradi posebnih pobud v zvezi z manjšinsko problematiko. V tem duhu nas je nagovorilo učinkovito napisano predavanje južnotirolskega avtorja Gerharda Mürmelterja. Ta je plastično prikazal težave, s katerimi se sooča nemškogovoreča manjšina na Južnem Tirolskem. Med drugim se je zavzel tudi za dialog z italijanskim večinskim narodom.

Zanimivost desetega srečanja v Brezah je bila tudi v tem, da so se ga slovenski pisatelji in kulturni delavci udeležili v dose- naj največjem številu. Poglejmo na listo udeležencev! Iz Koro-

ške: Valentin Polanšek, Peter Kersche in Marica Kulnik. Iz Trsta: Boris Pahor. Z Dunaja: Lev Detela. Iz centralne Slovenije: Jaro Dolar, Branko Hofman, France Filipič, Jože Šmit, Anja Uršič, Pavla Rovin in Bogdan Pogačnik, tajnik slov. PEN-kluba, ki je v krajšem referatu spregovoril o potrebi vzajemnosti med narodi in konstruktivnosti odnosa do manjšin.

Ta solidarnost z manjšinsko problematiko pa je našla svoj najučinkovitejši izraz v sprejemu posebne izjave, ki so jo že pred nekaj tedni podpisali v Italiji mnogi razumniki, med drugimi Nobelov nagrajenec Eugenio Montale, pisatelj Fulvio Tomizza in mednarodno priznani režiser Giorgio Strehler. Tudi v Brezah jo je podpisalo štiriinštirideset pisateljev. Njen podpis je vsem priporočil tudi zaslužni pobudnik in organizator vseh desetih mednarodnih srečanj v Brezah, znani koroški pesnik Walter Nowotny. Med ostalimi podpisanimi najdemo med drugim tudi imena kot so dr. Dieter Hasselblatt, vodja oddelka za slušne igre v Münchnu, mednarodno delujoči novinar Klaus Colberg, potem Avstrijeci Helmut Scharf, Anton Fuchs, Hanns Renger, Hans Gigacher, Margarethe Herzele, koroški novinar Horst Ogris in drugi.

Predstavljamo Cankarjev dom:

„Bela krizantema“ je zacvetela

Ljubljana, v ljudski pesmi bela Ljubljana, politično in gospodarsko središče SR Slovenije, ene izmed šestih republik SFR Jugoslavije, kulturno središče vseh Slovencev, je že leta in desetletja pogrešala primerno stavbo kot kulturno in kongresno središče, s katerimi primerno stavbo kot kulturno in kongresno središče, s katerimi se ponajbolje številna druga, v marsičem manj pomembna mesta. Ljubljanska opera, drama, dvorana Tivoli in Gospodarsko razstavišče, Narodna in Moderna galerija, dvorana Tivoli in Gospodarsko razstavišče, Narodna in Moderna galerija, dvorana Slovenske filharmonije, da omenimo le nekaj obstoječih kulturnih in gospodarskih ustanov, že zdavnaj niso več zadostovale, niso izpolnile vseh potreb na najrazličnejših področjih, s katerimi se sooča Ljubljana kot politično, kulturno in gospodarsko središče in kot kongresno mesto. Zato je izšla iz Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije pobuda za postavitev Kulturnega doma Ivana Cankarja (KDIC).

Predsednik Republiške konference SZDL Slovenije in predsednik Odbora podpisnikov družbenega dogovora o gradnji KDIC Mitja Ribičič je izjavil, da je pobuda seveda starejša od odbora za postavitev. „Korenike segajo daleč nazaj. O naložbah za kulturne domove po osvoboditvi so razmišljali že naši kulturni delavci-partizani o osvobojenem Rogu in osvobojeni Beli krajini 1944.“ ... Razen Plečnikove Narodne in univerzitetne knjižnice so postavili skoraj vse znanstveno-kulturne ustanove že v času avstro-ogrske monarhije. Zaradi pomanjkanja primernega prostora so morali prirediti proslavo ob Cankarjevi stoletnici v športni dvorani Tivoli. „Skozi trideset let smo vlekli šibko prostorsko dediščino, čeprav smo bili istočasno dejavniki izredno hitre in razvejane kulturne dejavnosti v vsej Sloveniji. Ta široka vseslovenska množična osnova za oblikovanje številnih pomembnih kulturnih središč tudi izven Ljubljane, splošni dvig kulturnega standarda naših ljudi je povečevala pritisk, da bi se lotili gradnje kulturnega središča z mnogimi večnamenskimi dvoranami.“

Srčna zadeva vseh Slovencev

KDIC predstavlja nov velik in sodobno opremljen objekt in za celotno Slovenijo izredno pomembno pridobitev, zato so njegovo izgradnjo sprejeli v srednjeročnih gospodarskih in kulturnih načrtih SRS in mesta Ljubljane. Uresničitev so sprejeli z družbenim dogovorom decembra 1977.

Postavitev, ki naj bi veljala 1125 milijonov dinarjev, financirajo: pet občin mesta Ljubljane s 45 odstotki, SR Slovenija in Kulturna skupnost Slovenije skupaj s 35 odst., RTV Ljubljana s 7 odst., Ljubljanska banka s 6 odst., Iskra s 4 odst. in Emona s 3 odstotki. Z deli so začeli v igredi 1978.

Glavni projektant velikega kulturnega objekta med Trgom revolucije in Erjačovo cesto je arhitekt profesor Edo Ravnikar. „Veliko se je govorilo o zgrešenosti lokacije kulturnega doma,“ je dejal glavni projektant, „omenjena je bila celo alternativna možnost v severnem delu mesta, vendar nisem osamljen v prepričanju, da je prav ta lokacija med Trgom revolucije in Erjačovo cesto najprimernejša. Istega mnenja so tudi tisti, ki poznajo svetovne razmere in se zavedajo velike pomembnosti cele pahljače vzporednih dejavnosti v neposredni okolici. Predvsem pa bo dejavnost samega doma zaživele v mestnem jedru in tako udeležila eno izmed, do sedaj še neuresničenih potreb kulturne dejavnosti, resnično središčno z zadostno odzivnostjo.“

V KDIC bo pet dvoran, štiri prireditvene in ena sprejemna. Velika, Gallusova dvorana bo imela 1600 sedežev. Urejena bo tako, da se izrabi predvsem naravna akustika. Ob odru bo v višino merila 18 metrov in se bo dala primerjati z dvoranami, kakršne so npr. bostonska, milanska Scala in dunajska državna opera. V veliki dvorani bodo tudi stale orgle, ki spadajo med največje v Evropi. Za Srednjo, Linhartovo dvorano (650 sede-

žev) je značilen navdih Linhartovega časa. Okrogla, Kajuhova dvorana (300 sedežev) je namenjena komornim koncertom in eksperimentalnim gledališkim skupinam, majhnim ansambli in posameznikom (npr. monodrame). Mala, Kosovelova dvorana (250 sedežev) je namenjena mladini in šolski ustvarjalnosti; mogoče pa bo tudi, da iz te dvorane odstranijo po potrebi sedeže in tako povečajo dejanski prostor. Peta, tako imenovana sprejemna dvorana je namenjena raznim sprejemom. Poleg teh petih prostorov pa bodo v KDIC še štiri manjše dvorane za kongresne namene in obsežen tiskovni center.

Bakreni lustr
krasijo strop
„sprejemne dvorane“

Cankarjev spomenik

Najlepši spomenik Ivanu Cankarju je vsekakor neumorna kulturna dejavnost, neprenehna skrb za dvig kulturne ravni slovenskega naroda, skrb za slovenščino in nesebično delo za Slovence ter s tem spoštovanje in upoštevanje naročil tega velikana, rojenega na vrhniškem klanecu. Tak spomenik bo vsekakor kulturni dom. Seveda pred kulturni dom spada tudi likovno delo kot spomenik mojstru slovenske besede. Ustvarjalec spomenika je akademski kipar Slavko Tihec, ki si je oblikovanje, izbrano na tečaju, zamislil ob sodelovanju arh. Mirka Zdvoca. Tihec je oblikoval tudi spomenik Pohorskemu bataljonu, spominsko obeležje na Kozari v Bosni in mariborski spomenik revoluciji. Spomenik bo visok štiri metre, imel pa bo obliko kvadra. Na čelni strani bo kakor pravi Tihec prisoten Cankarjev lik, kot ga poznamo po eni njegovih najbolj znanih fotografij, Cankarjeva sled je podpis, njegova misel bo — v kratkem in zanj značilnem citatu — rokopisno zapisana na četrti stranici.

Kulturni dom Ivana Cankarja ni samo zadeva prebivalstva v SR Sloveniji, je skupna stvar tudi narodov in narodnosti cele Jugoslavije, je pa predvsem srčna zadeva vseh Slovencev preko vseh osebnih prepričanj in preko vseh političnih mej. Tako

Sprejemna dvorana, v kateri visi tudi preproga koroškega rojaka Valentina Omana

prizadevanje za vzajemnost izpričujejo tudi stenske tapiserije kot del notranje opreme. Te tapiserije so oblikovali umetniki iz vseh jugoslovanskih republik in pokrajin, eno pa je oblikoval naš koroški rojak, akademski slikar Valentin Oman, ki je 6. februarja letos prejel v Srednji dvorani Cankarjevega doma nagrado Prešernovega sklada.

Morda bo kljub temu še kdo v svoji zapečarski majhnosti gnjavil, da je KDIC za Ljubljano in za Slovence za kako številko prevelik. Slovenci moramo končno presekatati vozle teh spon, v katere smo se stlačili sami, da nam bi bilo potem lažje samopomilovanje in tožarjenje ob svoji „majhnosti“. Če je Ivan Cankar govoril o kulturi kot

Po sledovih rimske Emone

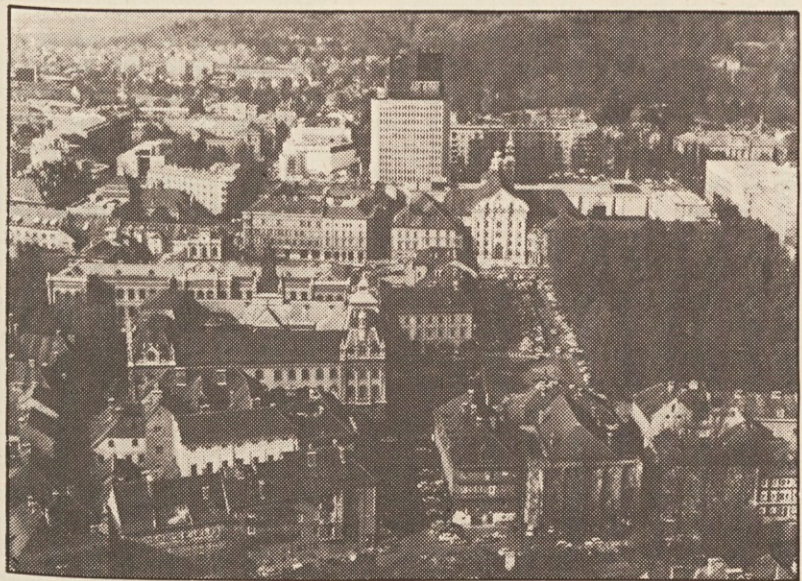
Pod ljubljanskim mestnim jedrom so skriti v zemlji preostanki rimske Emone. Tako so našli pri delih za ureditev Trga revolucije na številne sledove iz antične dobe. Tudi pri arheoloških izkopavanjih v zvezi z zemljskimi deli za KDIC med Erjačovo cesto, Kidričevim spomenikom, Veselovo cesto in stopnico Iskre na Trgu revolucije (skupno kakih 3500 kvadratnih metrov), ki jih je izvajal Mestni muzej, vodila pa jih je dr. Ljudmila Plesničarjeva, so razkrili številne zanimivosti in odkrili razne dragocenosti iz davnine. Izkopali so ostanke treh stavb. Stanovanjska kultura je takrat bila dokaj visoka. Mesto je imelo urejeno kanalizacijo, pa tudi hišna kanalizacija je bila prav mojstrsko speljana v mestno. Na zahodni strani so odkrili 70 metrov dolg

obrambni zid s štirikotnim stolpom, ki je v temeljih meril 6,5 metra. Zid so potegnili verjetno v letih 14 in 15 po Kristusu po naročilu cesarjev Avgusta in Tiberija. Odkrili so tudi obrambni jarek in cestišče, ki je imelo ob hišah pločnike, široke okoli 2,5 metra. Edinstvena najpomembnejša najdba pa je bronasta posodica, verjetno iz 4. stoletja, ki je bila sicer poškodovana, verjetno uničena v ognju ... Ob ustju je široka 6 centimetrov, njen premer pa šteje 10 cm. Podobno posodo z motivno enakimi prizori hranijo v leningrajskem Ermitažu. Našli so tudi 214 novcev, v glavnem bronastih, vrsto fibul, bronastih obojskov, bronaste gumbe, zaplestnice, igle, nože, kopje, oljenko, razbito steklo in ostanke keramike.

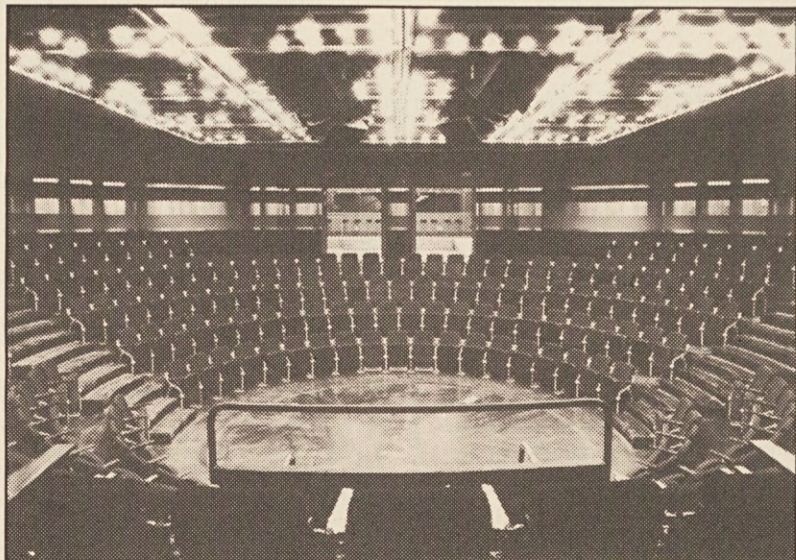
Mednarodno kulturno središče

Postavitev in zgotovitev KDIC bo za Ljubljano, s tem tudi za SR Slovenijo in vse Slovence pridobitev mednarodnega in nadnarodnega pomena. Saj bela Ljubljana že desetletja presega kot kulturno, gospodarsko in kongresno središče slovenski in jugoslovanski okvir.

„bogastvu bogatega“, potem je naša vseobsežna narodna dolžnost, da to svoje bogastvo še obogatimo, povečamo, plemenitimo, da s tem utrdimo svoj mednarodni ugled, razširimo svojo veljavo. Te naloge si je tudi zastavil Operativni štab za izgradnjo KDIC, ki mu predseduje predsednik Izvršnega sveta SR Slovenije Janez Zemljarič.

Pogled na gradu na središče in Cankarjev dom

„Okrogla“ — „Kajuhova“ dvorana z 260 sedeži

PRIREDITVE

MLADINSKI DAN

pod geslom „Prizadet je, kdor ne zna ljubiti“

Kraj: R E B R C A

Čas: nedelja, 14. junija 1981

Zbirališče: Ženeško jezero, ob 6.30 uri
Galicija ob 6.30 uri

Začetek: ob 9.00 uri

Slovensko planinsko društvo Celovec

vabi na

TRADICIONALNO SREČANJE ZAMEJSKIH PLANINSKIH DRUŠTEV

Prireditelj: Beneško planinsko društvo.

Srečanje bo v nedeljo, 14. junija, s pričetkom ob 12. uri v Brdu (italijansko ime za ta kraj je Lusevera) v Terski dolini.

Omnibus na to srečanje bo vozil iz Celovca (glavni kolodvor), ob 7.30 uri. Vračali se bomo preko Čenta (Tarcento), Gumina (Gemona) in Kanalske doline. Zadnji rok prijave je 10. junij!

Jadralni klub „NAUTIC-KOROTAN“ prireja od sobote, 11. 7. 1981, do sobote, 18. 7. 1981

PRAKTIČNI TEČAJ ZA JADRANJE V ISTRU

Prijave: do 26. 6. 1981

Cena: 800.— šil. (s prenočiščem)

Naplačilo ob prijavi 500.— šil. na konto Športna zveza Posojilnica Celovec, konto števil. 2911

Prijavite se čimprej, ker je število udeležencev omejeno.

Igra

„KJE JE MEJA“

Prireditelj: farna igralska skupina v Kotmari vasi

Kraj: farna dvorana v Kotmari vasi

Čas: nedelja, 14. 6. 1981, ob 20. uri

Gostuje igralska skupina SKD iz Globasnice

KULTURNI VEČER

Prireditelj: SPD „Drabosnjak“ na Kostanjah

Kraj: Kulturni dom v Vrbi

Čas: sobota, 27. 6. 1981, ob 20. uri

Nastopajo: mešani pevski zbor „Podjuna“ iz Pliberka,

moški pevski zbor „Kralj Matjaž“ iz Libuč,

pevsko-instrumentalna skupina iz Žvabeka,

ansambel Jakoba Hirma

SLOVESNOST OB ZAKLJUČKU GRADNJE KULTURNEGA DOMA

Prireditelj: SPD „Danica“ v Šentvidu v Podjuni

Kraj: pred kulturnim domom „Danica“ v Šentprimozu

Čas: petek, 19. 6. 1981, ob 19. uri in ob 20. uri — otvoritev razstave slikarja Romana Verasa iz Ljubljane s kulturno-umetniškimi sporedom.

Igra

„KJE JE MEJA“

Prireditelj: Katoliška prosveta v Šmarjeti v Rožu

Kraj: farna dvorana v Šmarjeti v R.

Čas: sobota, 20. 6. 1981, ob 20. uri

Gostuje igralska skupina SKD iz Globasnice

NASTOP UČENCEV OSNOVNE ŠOLE IN MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA IZ MIRNE

Prireditelj: KPD „Planina“ v Selah

Kraj: farna dvorana v Selah

Čas: sobota, 20. 6. 1981, ob 15. uri.

KONCERT

Prireditelj: Kulturno društvo „Peter Markovič“ v Rožeku

Kraj: gostilna „Pri Kosi“ na Ravnah

Čas: nedelja, 14. 6. 1981, ob 20. uri

Nastopajo: pevsko-instrumentalna skupina iz Žvabeka,

mešani pevski zbor graških študentov,

moški pevski zbor graških študentov.

Izseljenci so vzeli slovo:

Umril je A. Jerlich, pd. Bričkov oče iz Lobnika

V 82. letu starosti je po težki bolezni za vedno zatisnil oči Anton Jerlich, pd. Bričkov oče iz Lobnika pri Železni Kapli. Nad 20 let je mogel hoditi samo s pomočjo bergel.

Aprila leta 1942 je Bričkovo družino — kakor mnogo drugih — doletela usoda izseljevanja. Najprej je prišla v Žrelec, nato pa v nemško taborišče v Frauenaurach. V izseljeništvu je moral na prisilno delo v tovarno, kjer je dobil poškodbe, katerih posledice je nosil celo življenje.

Ko so se leta 1945 vrnili na upostošeno kmetijo, ki jo je med vojno upravljala njegova sestra Elči, se je znova lotil dela na tej težavni gorski kmetiji in jo obnovil s pomočjo delavne žene Micije in otrok. Ker Anton Jerlich v svoji mladosti ni imel možnosti obiskovati šole, se je sam izobraževal v okviru izobraževalnega društva v Železni Kapli, katerega predsednik je bil v povojnih letih. Bil pa je tudi odbornik kapelške posojilnice in zadruga.

Prebiral je slovenske knjige in liste in tako širil svoje obzorje. Težka usoda je zadela družino, ko se

je pred leti smrtno ponesrečil najmlajši sin. Lani pa je v prometni nesreči izgubil življenje 32-letni sin Mihej.

Veličasten je bil pogreb 3. junija. Poleg domačinov se je pogreba udeležilo veliko število družin, s katero je bil skupaj izseljen.

Pogrebne obrede je opravil kaplan Poldej Zunder, ki je v pridigi predstavil Bričkovega očeta kot vernega farana. Kljub oddaljenosti od farne cerkve je izpolnjeval svoje verske dolžnosti in s potrpljenjem prenašal svojo bolezen.

Ob odprtju grobu je spregovorilo vrsta govornikov. — Za Zvezo slovenskih izseljencev Jože Partl, v imenu domačega društva Valentin Polanšek, ki se mu je tudi zahvalil kot botru in dobrotniku za prvo praznično obleko, ki jo je prejel od njega kot birmanec. Dr. Luka Sienčnik pa je orisal življenje njega, ki ga je srečal pred 50-imi leti kot mladega razgledanega kmeta in narodnega garača.

Pogrebne obrede na grobu in v cerkvi je olepšal domači pevski zbor. Družini Jerlich izrekamo iskreno sožalje.

Zborovodski seminar v Tinjah:

Odlični strokovnjak ni privabil zborovodij

Nekdanji vodja „Dunajskih slavčkov“ Meyer je na zborovodskem seminarju vadil s pevci MPZ Podjuna in našimi zborovodji.

Krščanska kulturna zveza je priredila v Tinjah dvodnevni seminar za zborovodje in pevce. Predavatelj je bil znani profesor dr. Franc Xaver Meyer z Dunaja — nekdanji zborovodja „Dunajskih slavčkov“ (Wiener Sängerknaben). Kot zbor je sodeloval MPZ „Podjuna“ iz Pliberka.

Na programu je bilo delo z zborom in sicer dihalne vaje, glasovna izobrazba in branje not. Naučili smo se „Locus iste“ in „Ave Maria“ Antona Brucknerja, „Stabat mater“ G. L. Palaestrine in „Ecce virgo“ J. Fuxa. Skladbo „Locus iste“ smo izvajali tudi pri nedeljski maši v cerkvi v Tinjah.

Udeleženci smo bili zelo navdušeni nad delom s profesorjem Meyerjem in mislim, da se nam taka prilžnost ne nudi vsak dan. Zato je bilo tem bolj žalostno, da je bila kljub objavam v časopisih, po radiu in 60-im (!!) osebnim vabilom udeležba zborovodij zelo zelo slaba. Iz vsega tega sledi, da se je treba vprašati, če se sploh še obnese, organizirati v bodoče take seminarje in povabiti

Obiščite

Werner Bergovo galerijo v Pliberku

Odprta bo od 17. 5. od 31. 10. 1981 vsak dan od 10. do 12. in od 16. do 18. ure. Obisk galerije je po dogovoru možen tudi izven navedenega časa.

tako kvalificirane glasbenike. Zglejda, da so naši zborovodje že dovolj kvalificirani in da ne potrebujejo več takih seminarjev. Primerna zahvala pa velja prof. Meyerju, organizatorju Krščanski kulturni zvezi in tinjskemu domu, ki nas je tako toplo sprejel, tako da je bil seminar za vse udeležence nepozabno doživetje.

Udeleženka

Veselo razpoloženje je vladalo na binškošnem plesu, ki ga je preteklo soboto priredil v Švarcni dvorani v Pliberku MPZ „Podjuna“. Sprva je sicer kazalo, da bodo plesalci tokrat izostali, vendar se je dvorana le napolnila do zadnjega kotička. Odlično sta se zabavala na plesu tudi predsednik KPD „Žvabek“ Leni Katz in mestni svetnik Stanko Vauti (na naši sliki v sredini).

ROŽ-PODJUNA-ZILJA

Vrba

Obširno delovno poročilo daje EL Vrba v novo izdanem občinskem listu „Novice iz Vrbe“. V zadnjem letu je EL Vrba dosegla asfaltiranje pred pokopališčem v Šentilju, trenutno pa se še bori za sanacijo in ureditev poti v Deščicah, in za asfaltiranje občinske ceste v bivši občini Kostanje. Kot izreden uspeh lahko smatramo, da je EL Vrba z vso močjo podprla ljudsko iniciativo proti motocrossu blizu Šentilja. S pritožbo se je EL obrnila na okrajno glavarstvo in uspela. Neznosen hrup je sedaj prepovedan. Prej pa so se vse stranke ÖVP, SPÖ in FPÖ izmikale temu problemu in metale ljudem pesek v oči. Izčrpno poročilo dajejo Novice iz Vrbe tudi o kulturnem delovanju Kostanjčanov in Šentlanov. Zelo ostro pa zavračajo izjavo deželnega glavarja Wagnerja, ki je v Vrbi dejal, da more na željo članov SPÖ Velden skrajšati podpore in da si bo zato vedno izmislil izgovor.

Šentjakob

Kot smo že poročali v našem listu, je v prvih treh mesecih letos pri požarih v okolici Šentjakoba v Rožu nastala večmilijunska škoda. Vsa štiri poslopja, ki so popolnoma zgorela, je zažgala gospodinja Matilda Kartnig iz Šentjakoba. Pred kratkim je bila obtožena pred sodnikom. Sprva je hotela celotno stvar navaliti na gluhonemega soproga, pozneje pa je le priznala, da je kriva sama in ne njen mož. Sodišče je izreklo dvoletno kazen. Matildo Kartnig bodo zdravili v zavodu za duševno bolne ljudi.

Od 28. junija do 11. julija bo tržna občina Šentjakob v Rožu priredila svoj kulturni teden. Poleg glasbe, plesnega večera, otvoritve razstave Josefa Tichyja, večera za stare ljudi, slavnostne povorke in klavirskega večera je 4. julija na sporedu Slovenski večer.

Rožek

„Govoriti je srebro, narediti pa zlato“, pišejo Rožeške informacije, ki jih izdaja EL Rožek. V kritičnem članku najnovejša številka Rožeških informacij opominja občino, da naj svoje sklepe tudi izvaja. Tako je občina že pred dvema leti sklenila podporo za obnovo kapelice v Bregu, podpore pa še do danes niso izplačali. Nujno bo treba tudi nekaj storiti za obiskovalce znanega rožeškega živalskega vrta. Enotna lista je že zdavnaj

predlagala, da izgradijo pot z Rožeka na Breg, saj poletni obiskovalci živalskega vrta pustijo svoja vozila kar na cesti ali pa jih na nedogovoren način pustijo na poljih. Dvojezični redni list EL prinaša še kulturna poročila in nadaljuje s serijo o zgodovini hiš v Rožeku.

Globasnica

Veseli dogodek v družini Ančke in Janeza Writz v Štebnu pri Globasnici: na binškošno nedeljo je šmihelski dekan Kristo Srienč krstil najmlajšega člana družine na ime Štefan.

NT čestita materi in očetu (tajniku SPD „Edinost“ v Štebnu in blagajniku SKD v Globasnici) in želi novemu zemljanu srečno življenjsko pot.

ČESTITAMO

Mag. Ludvik Druml z Ziljske Bistrice je pred kratkim končal študij prava na dunajski univerzi. Ludvik Druml je absolvent Višje tehnične šole (HTL) in se je že kot študent aktivno vključil v kulturno-politično delo v svojem domačem kraju. Mlademu juristu čestitamo in mu želimo mnogo uspeha v poklicu.

Učiteljici Pavli in profesorju Urbanu Popotniku z Ziljske Bistrice se je rodila prva hčerka Cvetka. Mladima staršema želimo veliko sreče ob provrojenki!

V Selah sta si pred zakonskim oltarjem obljubila večno zvestobo Erika Mak s Kota in Zdravko Jug s Sel. Mlademu paru želimo vse najboljše!

V Žitari vasi sta se poročila mlada akademika Veronika Rutar in dr. Roland Grilc. Oba sta absolventa Slovenske gimnazije in bila na gimnaziji aktivna člana KDZ. Novemu paru želimo vse najboljše!

Gitki in Šuršiju Sima iz Pulpič pri Šentilju se je rodil tretji otrok — sin, ki ga bosta krstila na ime Niko. Staršem čestitamo.

Marici in Foltiju Hartmann iz Celovca se je rodila hčerka, ki jo bosta krstila na ime Mihaela-Vera. Staršem čestitamo.

Sandinove sanje v Klubu KDZ

Leta 1979 se je Nikaragua po hudem boju osvobodila skoraj 40-letne Somozove diktature in se napolnila v samostojnost in demokracijo. Somozova družina je kontrolirala vse gospodarstvo, tisk, da, celo pošiljke za pomoč potresnim žrtvam, ki je pred leti uničil glavno mesto Managua, so izginile v rokah te grabežljive družine. Višek

pa je dosegla ta krvoločnost, ko je Somoza prodal krvne konzerve, namenjene žrtvam potresa, inozemskim kupcem.

Prejšnji ponedeljek je KDZ v sodelovanju z Österreichischer Entwicklungsdienst in 3. Welt-Laden priredila v Mohorjevi filmski večer o osvobojeni Nikaragui. Film „Der Traum des Sandino — Sandinove

sanje“ je nastal lani jeseni in ga je zvezno ministrstvo za pouk in umetnost podprlo.

Snemalci in režiser so hoteli pokazati, kako se ljudje v Nikaragui spoprijemajo z vsemi posledicami državljanske vojne in posledicami Somozove diktature. Te posledice so grozne: primanjkuje bolnic in zdravnikov, vode in zdrave prehrane.

Film pa tudi pove, da se je vlada spoprijela s težavami, in tako so začeli takoj po osvoboditvi s kampanjo za alfabetizacijo skoraj polovice nepismenega prebivalstva. Iz filma je razvidno, da čaka rešitev še mnogo problemov. Po filmu je bila diskusija. Margaretha Heinrich, režiserka filma je nakazala možnosti, kako tudi mi moremo pomagati.

V sredo, 3. 6. 1981, pa je KDZ v Klubu priredila informacijski večer o koroškem protinacističnem boju med leti 1938—1945. Referenta sta bila predsednika Zveze koroških partizanov, Janez Wutte-Luc, in dr. Marjan Sturm. Janez Wutte je v svojem uvodnem predavanju nakazal vzroke in pogoje za rast nacizma in fašizma na Koroškem ter opozoril mladino, naj bo budna.

Posebej je poudaril, da se nacizem ponovno oživlja. Prikazal je pogoje, pod katerimi so delovali koroški partizani, posebno severno od Drave. Dr. Sturm pa je z znanstvenega stališča orisal partizanski boj.

Dobrla vas

Preteklo soboto je gostoval pri dobrolskem društvu SPD Srce mešani pevski zbor „Ljubljanske banke“. Z zborom so društveniki navezali stike pred dobrim letom, ko je gostoval mešani zbor SPD Srce v Ljubljanski banki v Ljubljani. Tokrat so dobrolskim društvenikom vrnil obisk in kot prijeto presenečenje pripeljali v Dobro vas še folklorno skupino „Tine Rožanc“.

Mešani zbor Ljubljanske banke in Tine Rožanc sta preteklo soboto oblikovala tudi večji del koncerta, saj naj bi tokrat, kot je povedal na koncertu tajnik društva Martin Pandel, pokazali predvsem gostje „kaj znajo“. Pred koncertom je občinstvo pozdravil predsednik društva Tine Wastl, ki je poudaril,

Gost v Našem tedniku

Jože Valeško:

„Prizadet je, kdor ne zna ljubiti“

Največja organizacija laikov v okviru katoliške Cerkve v Avstriji je Katoliška akcija, ki je razdeljena na razna gibanja. Med temi gibanji je tudi Katoliška mladina. Ta mladinska organizacija deluje predvsem na farni ravni, njen duhovni asistent je Jože Valeško, maturant Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu in kaplan v Dobrli vasi.

NT: Prihodnjo nedeljo bo na Rebrci pri Železni Kapli tradicionalni mladinski dan. V zadnjem času je bilo slišati o vsebinskih spremembah tega mladinskega shoda?

Valeško: Mladinski dan je bil prej vedno bolj kulturna prireditel, ker so popoldanski program pripravile skupine farne mladine iz vseh krajev južne Koroške. Od lanskega leta naprej poskušamo drug način Mladinskega dneva zato, ker se nam zdi, da je kulturnih prireditev pri naših društvih dovolj in da mla-

NT: In kako hočete to svojo zamisel tudi realizirati?

Valeško: Hočemo se zaenkrat vsaj pogovarjati o svojem življenju, morda bomo s časom našli tudi kakšne smernice za pot v življenje. Razvoj mladine nujno vsebuje tudi duhovne vrednote, ki niso samo cerkvene. Mladinski dan naj bi bil dan iskanja, pogovora in najdenja.

NT: Kako gledajo udeleženci na ta novi način Mladinskega dneva?

Valeško: Tisti, ki so bili navajeni dela v skupinah, niso imeli težav, ostali pa so bili zelo kritični. Vsak udeleženec naj bi bil pripravljen, da se aktivno vključi v delo v skupinah.

NT: Geslo letošnjega Mladinskega dneva je: „Prizadet je, kdor ne zna ljubiti/Behindert ist, wer nicht lieben kann“.

Valeško: To prizadetost ne smatramo v smislu pohabljenosti. Mislimo, da je prizadet vsakdo, ki ni zmogel osnovnih vrednot, kot so to dobrota, ljubezen itd. V skupinah se bo razpravljalo npr. o temah: Kako mladi človek oblikuje svoj prosti čas, nasilje ali mir (civilna služba), poklicni problemi, nezadovoljstvo med mladino, smisel življenja, kako najdemo v vsakdanjosti Boga itd.

Potrudili se bomo, da se bomo prizadevali za življenje, da ne bomo prizadeti v smislu duhovne pohabljenosti. F. K.

Obisk na Bleščeči:

Lepa je družina planincev

Pred kratkim je bilo na planinski koči na Bleščeči spet vse živo. Ne, da bi bila to kaka redkost v tem zavetju slovenskih planincev, temveč posebnost je bila v tem, da so se tokrat zbrali predvsem zrelejši letniki, ki so se deloma celo s svojimi sedemdesetimi križi pomujali do koč. Seveda tudi ni manjkalo mladine, ki je tako popestrila celotno sliko. Gostitelja sta bila enkrat več vneta planin-

ca čudodelno moč. Naj bo že kakorkoli, bodimo veseli, saj slovenski smo fantje pri Dravci doma.

Medtem ko je gostitelj pripravil postrvi za kosilo se je razigrana družba podala na kratek izlet k Pušnikovi koči, ki smelo strmi z Arihove peči v dolino. Gospod doktor je „doma“, pogosti nas po lepi slovenski navadi in v majhen dar zazveni otožna „Bolen mi leži...“ Ob

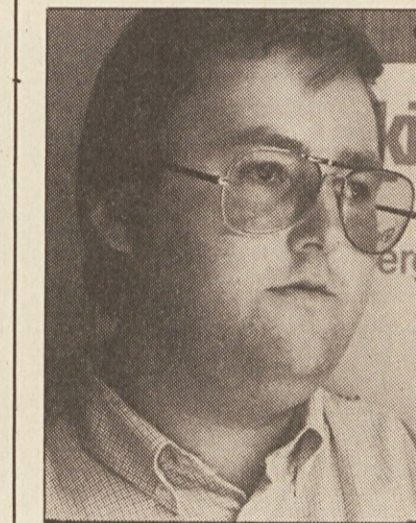

Reden gost koč Slovenskega planinskega društva na Bleščeči je tudi občinski odbornik EL Škofiče Herman Jäger (levo).

ca Marica in Tonči Koren iz Šentjakoba. Kdo ne pozna, daleč naokoli, sončnega značaja teh dveh idealistov, kdo se ne bi odzval njihovem povabilu?! Zato nič čudnega, če si videl šestdesetletnika hiteti kakor gamsa po strmini, saj je v tej neučakanosti sleherni pozabil na svojo revmo ter z navdušenjem osemnajstletnega mladničca vzel planinsko pot pod noge. Temu primeren je bil prihod na cilj. Iz vsakega novodošleca je naravnost prekipevala radost, nasmejan obraz je povedal vse, povedal je več, kot potno čelo ali kot „težka sapa“. Kratak pogled nazaj v dolino, kjer se sredi zelenja blešči modrina Baškega jezera očara vsakega gledalca in zbudi v srcu otožno melodijo: „... kjer so me zibali mamica moja...“. A ni bilo časa za sanjarjenje, vesela družba v koči je takoj sprejela vsakega v svojo sredo. Mimogrede spoznaš vrsto ljudi, ki jih doslej morda še nisi videl; nikakor pa ti niso tuji, saj ravnokar slišiš, da je to Joži, oni tam Peter, Hanzej, Franci, Mihi in, in, in... Za božjo voljo in vsi so tako razposajeni, kot zaljubljeni petošolčki, kot pravi vaški pobalini, ki so pravkar ušpicili nekaj „okroglega“. Ne vem, če je temu bil kriv tisti „domači“, ki ga je Lebnov atej tako radodarno ponujal naokoli ali pa je bil kriv planinski zrak, ki ima men-

zadnjih kiticah: „... za narod zagina“ pohite misli nazaj v najbolj mračne čase naše zgodovine, ko je na vznožju te mogočne skale tekla junaška kri, tekla zato, da mi danes tukaj lahko živimo, da se lahko veselimo! Mimogrede se tam pozdravimo tudi z našimi prijatelji smučarji-tekači. Svetovno znani tekač Wachter je bil z družino na poti na Berto. Že od daleč nas je sprejel vonj pečenih rib, ko smo se vračali k naši koči. Odlično pripravljeno kosilo je vsem lačnim želodcem izvrstno teknilo. Ker pa mora riba plavati, se je na mah izpraznilo nekaj steklenic in s tem se je še bolj razgibalo razpoloženje. Medtem se je bil s Kepe vrnil tudi hudomušni Ljubo in postregel s svojimi edinstvenimi šalami. Govorili pa smo tudi o vsem kar je imel kdo na srcu. Prehitro je mineval čas; zadelna je slednjič: „... oј zdaj gremo...“ in že nas je uren korak nesel nazaj v dolino. Očarani od planinske lepote, pomlajeni za nič koliko let ter v trdnem prepričanju, da to ni bilo zadnjikrat, smo se vrnili na naše domove. S planine pa je prej ko slej nemo strmela mogočna Arihova peč, kakor da bi se bala izdati neznanu skrivnost, ki jo nekje skriva globoko v notranjosti.

Marica in Tonči! Vama pa še enkrat hvala; nič drugega kot samo hvala!

dina potrebuje poseben prostor svojega izražanja. Mladina potrebuje za svoje življenje več kot samo kulturo — situacija mladine postaja namreč z dneva v dan bolj zahtevna.

da društvo obžaluje, da mu ni bilo mogoče navezati takih prijateljskih stikov s kakim društvom v Dobrli vasi, saj v domači občini večinski narod raje išče pot mimo slovenskega društva. Med gosti, ki jih je pozdravil predsednik Wastl, je občinstvo še prav posebej pozdravilo dolgoletnega društvenika Jožkota

Urbana, ki tudi po upokojitvi še rad zahaja v Dobro vas in med slovenske društvenike. Najlepše presenečenje večera je bil brez dvoma nastop folklorne skupine, ki se je znašla tudi na sorazmerno majhnem odru in žela za svoje plese dolgoleten aplavz pri občinstvu.

MI ZA VAS

PIŠE MIHA ZABLATNIK

KLUB SLOVENSkih OBČINSKIH ODBORNIKOV KEL KOROŠKA ENOTNA LISTA

Zaščita mladine na delovnem mestu

Za mladince v vajeniškem ali delovnem razmerju veljajo posebna določila, ki jih določa zakon o zaposlovanju otrok in mladincev. Izjeme so:

- zaposlitev v poljedelskih in gozdarskih obratih,
- zaposlitev v zasebnih gospodinjstvih.

Mladinci so mladoletniki, ki so končali 9-letno šolsko obveznost, do izpolnjenega 18. leta starosti. Vajenci in osebe, ki so v vsaj enoletnem učnem razmerju (Ausbildungsverhältnis), veljajo tudi po 18. letu do zaključenega vajeniškega ali učnega razmerja, nadalje pa do iz-

polnjenega 19. leta starosti, kot mladinci.

Delovni čas mladincev:

Ne sme presegati 8 ur na dan in 40 ur na teden. Kot nadure (Überstunden) velja vsak delovni čas (Arbeitszeit), ki presega določeni tedenski delovni čas.

Za vsako preseženo delo (Mehrarbeit) pristaja mladincu doklada (Zuschlag) 50% na normalno plačo (vajeniška odškodnina — Lehrlingsentschädigung). Ugodnejša določila — npr. v kolektivni pogodbi za nastavljenca v trgovstvu — je treba upoštevati.

Dnevni in tedenski delovni

čas mladincev se lahko podaljša v naslednjih primerih:

- če ima mladinec ob koncu tedna dalj časa prosto;
- če to kolektivna pogodba dovoljuje.

V obeh primerih pa večtedensko povprečje ne sme presegati 40 ur na teden. Izenačenje mora biti izvedeno po možnosti v istem tednu, najkasneje pa v naslednjem tednu.

V sili razmer se lahko podaljša delovni čas mladincev nad 16 let za pol ure na dan. Pri izvajanju pripravljanih in zaključnih del (Vor- und Abschlussarbeiten) se sme tedenski delovni čas prekoračiti največ za 3 ure, v tem slučaju dnevni delovni čas ne sme prekoračiti 10 ur.

Vajence sme delodajalec pritegniti samo k takim pripravljanim in zaključnim delom, ki služijo izučanju poklica in odgovarjajo poklicnemu opisu (Berufsbild).

Po delovnem času, ki traja več kot 4½ ure ima mladinec pravico do polurnega nepretrganega odmora. Odmor odpade samo, če delovni čas 5 ur na dan ne presega. Po končanem dnevnem delovnem času ima mladinec pravico do najmanj 12 ur počitka.

Ivan Tavčar:

Kazen

Učitelj Kapus položi palico predse in vpraša: „Ali ima še kdo kaj povedati?“

Res se dvigne Albin Kanduč, bogatega trgovca sorodnik in zategadelj Kapusov prvi ljubljenc. Rad je tožaril in tudi danes zatoži: „Topolščak je slovenski govoril.“

Pa je spet ogenj v strehi! Učitelj je kar tulil: „Slovenski, kakor krščenice in perice! Ali nisem že desetkrat prepovedal? Zverina, kdaj si že vendar zapomniš? Hajdi v oslovsko klop, ker si res osel!“

Janezek je moral v posmeh razredu odriniti v najzadnji klop, in navadno ni bila zasedena in je slovela pod imenom „Eselbank“.

Pa tudi sedaj se pouk še ni pričel. Kapus je iz svoje suknje ob steni izvlekel velik zavitek ter spregovoril z važnim glasom: „Gospod direktor so na mojo prošnjo dovolili denar za nov jezik. Stari res ni bil več za rabo!“

Iz zavitka je počasi izvlekel dolg kos usnja, ki je bil na eni strani z rdečo barvo prevlečen. V tisti dobi je bil tak „jezik“ imenitno vzgojevalno sredstvo.

„Radoveden sem,“ je pristavil Kapus hudobno, „kdo ga bo prvi nosil?“

Sedaj se je šele začel pouk!

Janez Topolščak je med poukom tičal v zadnji klopi. Mali možgani so delovali, a želodec se je tudi začel oglašati. Lačen je bil in v samoti je tičal. Ta dva občutka sta ga morila kakor težak mlinski kamen. Prišel je misliti, kaj je pravzaprav takega storil, da je moral v oslovsko klop. Govoril je slovenski! Je li bila to taka pregreha, da je moral zaradi nje v zadnji klop? Oče in mati govorita ves dan slovenski, pa ju nihče ne pošilja v oslovsko klop! In Marička moli z njim vsak večer, vsako jutro, pa vedno le po slovenski! Pretrgalo se je nekaj v njegovi duši in revček je občutil, da se mu godi krivica. Temu občutku se ni mogel upreti. Vstal je in trmoglavo zaklical: „Tu že ne bom sedel!“

Kakor satan je planil Kapus pokonci! „Resistenca! Upornost! Rajtšola!“

Usonda beseda! Rajtšola! Groza je legla po vsem razredu. Boljša srca so se bojzljivo oglašala: „Janček, beži!“

Anton Pengal — paznik — se je zavedel svoje naloge. Hitel je k vratom ter se postavil mednje, da bi „konjiček“ ne ušel iz razreda ter

tako onemogočil imenitni pouk o jahanju.

Kapus je škripaje z zobmi planil s svojo paličico proti zadnji klopi. „Janček, beži!“

Otroka se je polastil silovit strah. Kar vse je v njem otrpnilo, in kakor v megli je videl prihajati svojega trinoga. Po razredu je zopet zagostolelo: „Janček, beži!“

Ojunačil se je in skušal na drugi strani uiti iz oslovske klopi. Pa se mu ni posrečilo. Bliskoma mu je bil razljučen učitelj za hrbtom in sekal je po njem, ne da bi štel udarce, ne da bi pazil, kam so padli. Dvakrat in trikrat je zadel po glavi, da se je Jančku zasvetilo in zažarilo pred očmi.

„Naj se ti zrahlja prazna buča!“ je vpil. „Prav je!“

Rajtšola bi se bila še nadaljevala, da ni pozvonilo. Kapus je zgrabil dečka za tilnik ter ga vlekel h katedru.

„Sem vedel, da ga boš ti prvi nosil!“

To rekši mu je obesil rdeči usnjati jezik okrog vratu.

Tedaj je bila navada, da je moral vsak učitelj voditi svoj razred do

glavnih vrat, kjer so se potem šolarčki razšli na šolskem trgu.

Kapus je tisti dan prav tako vديل svoj razred. S sabo pa je vlekel Janeza Topolščaka, ki je nosil rdeči jezik okoli vratu. Pri stopnicah ob prvem razredu ga je posadil k steni, nakar so vsi razredi stopali mimo nesrečnika, ki je bil izpostavljen na sramotilnem odru. Ko je bilo defiliranje končano, je mali Topolščak v nekaki omotici taval po stopnicah navzdol.

Okrog enajstih sta prišla na šolski trg avstrijski minister Metternich in ruski diplomat Nesselrode. V živahnem razgovoru sta korakala gor in dol pred licejskim splotjem. Pri svojem razgovoru sta obstala tik glavnega vhoda. Tam je ležal nezavesten deček. Prav zelo si je bil onečedel revno oblekco.

„Kako čudno!“ je vzkliknil Nesselrode. „Pri vas se že taki dečki opijanjajo do nezavesti!“

Metternich se je sklonil ter odgovoril: „Meni pa se zdi, da to otroče umira!“

Kakor blisk se je nato raznesla vest, da je učitelj Kapus enega svojih učencev pretepel skoraj do smrti!

Slika iz popotne torbe:

Vse premalo se zavestno vozimo po naših krajih, sicer bi odkrili še več tako dragocenih kot tudi kurioznih motivov iz življenja naših prednikov. Znamenje, ki ga danes objavljamo, stoji sredi Ričarje vasi (Riegersdorf) v bližini Ločila (Hart) na začetku Zile, kjer se odcepi cesta čez Podkoren od glavne ceste, ki vodi čez Vrata v Italijo. Znamenje se je zdelo prikladno neznanemu ljudskemu umetniku tudi za smerokaz. Tako nakazuje smeri v Ljubljano in v Trbiž in povezuje zelo življensko svetno in cerkveno plat javnega obveščanja.

FK

Kar 11 parov se je prijavilo za plesni tečaj SPD Bilka v Bilčovsu. V 20 urah so se nadebudni plesalci pod strogim nadzorstvom našega plesnega voditelja Gregorja Krištofa naučili priljubljene latinsko-ameriške plesne in še zgubili odvečne kile... Vendar, tako so povedali na zaključnem plesu, jim ni žal za porabljeno energijo, kmalu bodo lahko na plesih pokazali, kaj so se naučili — saj jim drugi plesalci ne zavidamo!

Narodna iz beneške Slovenije:

Krivopete

V gorski jami so živele strašne divje žene, ki so se zvale „krivopete“. Bile so koščene in suhe, s kljukastim nosom in naprej štrlečo brado, z dolgimi zelenimi, zmršeni lasmi in z nazaj obrnjenimi rokami in nogami. Na rokah je bila dlan obrnjena, na nogah so bile pa pete spredaj, prsti pa zadaj. Zato so se imenovale „krivopete“. Prikazovale so se ponoči in strašile ljudi. Večkrat so jih videli tudi podnevi, zlasti kadar se je pripravljala nevihta. Postavljale so se po skalah in opazovale ljudi. Poznale so naravne moči in skrivnosti, prerokovale so kmetu vreme, svarile so ga pred nevarnostjo in ga marsikaj učile. Za svoje nasvete so se navadno dobro plačale same.

Nekega lepega dne so prišle krivopete iz svojih brlogov in začele vpiti kmetom: „Spravite svojo pšenico, nevihta s točo se bliža.“ Toda nikjer ni bilo najmanjšega oblaka. Kmetje so verjeli in hitro šli na polje na delo. Medtem so pa pridvele krivopete v vas in odnesle iz nezavarovanih hiš vse otroke, ki so jih dobile. Gostile so se namreč zelo rade s človeškim mesom, posebno otroke so imele rade. Zbirale so deco v svojih brlogih in jo redile z orehi, lešniki in drugimi sadeži. Ko so bili otroci dobro rejeni, so jih lastno pojedle. Pa tudi odrasle so lovile. Nekateri so jim morali služiti in opravljati jim vsakovrstna dela, one so jih pa učile raznih umetnosti in čarovništva.

Marsikdo se jim je moral odkupiti s tem, da jim je privedel kakega otroka. Ako je med ljudi raznesel njih skrivnosti, so se strahovito maščevali in ga upepelile z družino, hišo in pohištvom.

Dva mlada pastirja sta zaradi zanikrosti izgubila na paši kravi. Iskala sta ju do mraka vsepovsod, toda o kravah ni bilo nikjer sledu. Pozno pod noč sta pri nekem gozdu zaslišala mukanje. Vsa vesela sta hitela proti gozdu, misleč, da dobita kravi. Ko sta pa dospela do kraja, kjer sta čula mukanje, se je oglasilo mukanje že daleč v gozdu. Hipoma ju zgrabita dve krivopeti, ki sta posnemali mukanje izgubljenih krav, da bi tako pastirja zmotili in uplenili.

Odvedli sta ju v svoj brlog, kjer sta morala težko delati od ranega jutra do poznega večera. Po čudnem naključju se je posrečilo starejšemu, da je ubežal. Krivopeti sta ga poslali cepit drva v gozd. Ena izmed njih je šla z njim, da ga nadzoruje. Ko je cepil debla, se je delal, da ne more izruvat sekire iz debla. Poprosil je krivopeto, naj vtakne roko v zaseko, da lahko izrukuje sekuro. Storila je to, mladenič je pa hitro izmaknil sekuro; razpoka je prišla krivopeto, da se ni mogla ganiti, kaj se jima je zgodilo. Vasiščani so hiteli na kraj, kjer sta bila pastirja ujeta. V brlogu pa niso našli drugega kot kosti drugega pastirja, katerega sta krivopeti snedli.

Valentin Polanšek

Križ s križi

116.

Žlobudraste juhe malce več na stražni sobi. Ponoči je hudič s parolami.

27. 1.: Neverjetno, šele ob sedmih vstanemo. Velika ceremonija z zaprisego. Piber je skrivnostni informator. Iz časopisov ali kod dobiva najnovejše vojaške novice: 20. jan. 45: Madžarska nova vlada podpisuje v Moskvi premirje: 22. 1.: Rdeča armija zasede Allenstein, ko je pred dnevi padla Varšava.

31. 1.: Že tretji dan sibirsko zunaj. Snežni metež, da nas pripravirajo le po tropnih sobah in v jedilnici. Teoretičen pouk s strojnico, ročno granato, pancersfaust, trening za boj nož na nož. Kakor grozljive spake delujemo. Ali sploh v nas bije še srce?

1. 2. 45: Beno piše iz Kranja, da je v šoli vedno bolj dolgočasno. Od doma pride pošta. Kdo je le pisal za mamo in babico? Tuja pisava. A pogumna. Sporočajo, da „imajo vedno več vigrednih ptic v gosteh“. Charlotta spet poslala kartne odrezke. Jih imam, da bi lahko pogostil celoten trop. Zakaj nam ne dajo izhoda?

8. 2.: Obisk visoke živine, pravi se mu generalbajciferer. Imena ne vem. Od daleč je bil videti dobro rejen, od blizu vidim, da ga je le malo v uniformi in da mu zeva iz obraza goli strah.

9. 2.: Ostro streljanje. Francosko „poleno“ ti skoraj ramo odtrga. Mitraljezci s svedrasto češko strojnico so zvečer videti, kot bi jih nekdo do smrti premlatil. Pancersfaust pride v kratkem v resnici na vrsto. Že dolgo nisem več slišal v naši baraki šale ali toplejše besede. Smehljaje smo menda pustili zunaj v mrazu.

11. 2.: Spet straža. Menda bivše učiteljske takega laže uporabljajo, ker si vsaj dolgovazne „standortmeldunge“ zapomnijo. Vsak novi formant ali oberformant ali hauptformant, s katerim imaš naden opravke, te z užitkom zafrkava kot civillerarja, kakor da si neke vrste folksšedling.

12. 2.: Prvič izhod. Celih 6 ur. V bližnji gostilni je ljubica našega hauptformanta Wernerja. Zabasana je. Preveč vsakdanja. On je prima človek. Kaj je v civilnem poklicu, nihče ne ve. Slučajno nanese, da se dobi nas 6 pevcev, pa zapojemo nekaj koroških narodnih. Madona, sveta še ni konec! Vse je pokonci. Nekdo naroči čajev. Za pevce! Ko stoji rjavkasta vroča tekočina pred nami iznenadenimi, nedeljsko prijetno zadiši prav tako kot v davni, ko je še sorodnica imela gostilno in je stregla razpoloženim gostom. Niso bile sanje! Čaj je bil okrepljen z rumom. Fantje smo odreveneli. Pili smo in še peli. Tedaj je prišlo nekaj Charlottinih odrezkov prvič na

vrsto. Za šest pevcev kameradov in kolegov iz Kranja sem dal za palačinke. Denarja so imeli sami.

18. 2.: Nedelja je. Dobili smo namig, naj se pevci in kolegi učiteljski javimo prostovoljno za neko „akcijo“. Tako smo storili. Je to mogoče? Prvič vidimo spet tovornjak, ki pride po nas. Na kolodvor gre z nami. Kaj, gremo domov? V bližini gradi hauptforman Rajhel nekaj. Vstopimo se v „tekočo transportno verigo“ in čez nekaj ur je vagon opeke izprazen, prebasan na tovornjak in ostanek lepo poravnana na rampi. Ženska pride s torbo. Žganje ima in nekako pogačo. Ni ji bilo treba dolgo ponujati. Olikano smo jo obstopili in pojedli. Po dolgem spet normalne človeške besede. Po končanem „prostovoljnem“ delu smo kolovratili po neznanem kraju. Pojemo. Babice pridejo. Nekdo gode. Meni se je hudo tožilo po Charlotti. Pijan sem menda jokal.

19. 2.: Na raport k oberfeldmajstru. Najprvo: „Srečo imate, da ste se javili k oklopnikom. Zato ste začasno predlagani za kadrovske naraščaj pri RAD. dokler se razmere ne unesejo.“ Drugo: „Ste blizu bivše Jugoslavije doma. Tam se marsikaj godi po gozdovih.“ Tretjič: „Dobri pevci ste med učiteljski ki. Bom poskrbel, da nam nudite koncertni večer.“

25. 2.: Toliko imamo nadrejenih, pa vsi skupaj niso opazili, da primanjkuje drv. Zdaj sekamo nad la gerjem zmrzle jelše, jih vlačimo in produciramo drva. Vsak kurjač bo jokal, preden bo prišel s takimi drvmi do ognja! Jutranji apeli nas le malo seznanjajo s stanjem po frontah. Piber sam več pove kot vsi apeli. (Dalje)

od petka, 12. junija 1981

do četrтка, 18. junija 1981

AVSTRIJA

TV

LJUBLJANA

1

PETEK, 12. junija 1981: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Ruščina — 10.00 Šolska TV — 10.30 Opoldne — 11.55 Jame — svet brez sonca — 12.20 Klub seniorjev — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Medvedji so pripravljani — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pan-optikum — 18.25 ORF danes — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Derik — 21.20 Panorama — 22.10 Šport — 22.20 Nočni studio — 23.20 Poročila.

SOBOTA, 13. junija: 9.00 Poročila — 9.05 Angleščina — 9.35 Francoščina — 10.05 Ruščina — 10.35 Morski konji v Ishasha reki — 11.25 Nočni studio (pon.) — 12.30 Zapoj z nami — 13.00 Poročila — 14.30 Noč s cesarjem — 16.00 Iz parlamenta — 17.00 Od otrok za otroke — 17.30 Stari parni konj — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Heinz Conrads — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Glasba je adut — 22.00 Šport — 22.20 Newport-jazz-festival 1970 — 23.05 Poročila.

NEDELJA, 14. junija: 11.00 Ura tiska — 12.00 Igra — stavbni kamen življena — 15.15 Vse v eni sami noči — 16.45 Pinokijo — 17.10 Z Odisejem na poti — 17.40 Za lahko noč — 17.45 Klub seniorjev — 18.25 ORF danes — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.25 Kristjan v času — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Vedno je važno stališče — 21.50 Šport — 22.05 Govori Paul Chaim Eisenberg — 22.10 Poročila.

PONEDELJEK, 15. junija: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Pogled v lonec — 10.00 1300 let Bolgarije — 10.15 Šolska-TV — 10.30 Vse v eni sami noči (pon.) — 12.00 Iz parlamenta — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Lesi — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Fauna iberica — 18.25 ORF danes — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport ob ponedeljkih — 21.05 Detektiv Rokford — 21.50 Šport — 22.35 Poročila.

TOREK, 16. junija: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Angleščina — 10.00 Kaj bi lahko postal? — 10.30 Noč s cesarjem (pon.) — 12.00 Risanka — 12.10 Zdravnik in ljubka živinica — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Tudi veselje mora biti — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Dekle z Avignona — 18.25 ORF danes — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Teledokumentarji — 21.00 Slike v ogledalu — 21.50 Videoteka — 23.25 Poročila.

SREDA, 17. junija: 9.00 Poročila — 9.05 Tudi veselje mora biti — 9.35 Francoščina — 10.05 Šolska TV — 10.35 Kadar mesečina sladko spava na gričih — 12.05 Risanka — 12.15 Teledokumentarji — 13.00 Poročila — 17.00 Lutkovna igra — 17.30 Viki — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Popi — 18.25 ORF danes — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Čuvajte se hišnih prijateljev — 21.55 Šport — 22.20 Goldie in Liza — 23.10 Poročila.

ČETRTEK, 18. junija: 10.30 Dekla iz Heiligenbluta — 14.40 Sabrina — 16.30 Risanka — 16.50 Čudežni oblaček — 17.45 Risanka — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Maurice Ravel — slike iz življenja komponista — 18.25 ORF danes — 18.30 V vasi poetov — 19.00 Avstrija v sliki — 19.25 Kristjan v času — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Sončni konji — 21.05 Peter Alexandrove dunajske dogodivščine — 22.05 Tako igram mnogo oseb čisto samo — 23.05 Poročila.

2

PETEK, 12. junija: 14.00 Tenis: Davis-cup — 17.25 ORF danes — 17.30 1300 let Bolgarije — 17.45 Šolska TV — 18.00 Igra, stavbni kamen življenja — 18.30 Vi želite, mi zaigramo — 19.00 Tenis: Davis-cup — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Telemed — 21.20 Politika ob petkih — 22.20 Sužnji — 0.00 Poročila.

SOBOTA, 13. junija: 15.00 Športno popoldne — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Nogomet — 19.00 Trailer — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Slučaj za ljudskega odvetnika? — 20.15 Tovariši — 21.40 Nenavadne dogodivščine Rolda Dahla — 22.05 Vprašanja kristjana — 22.10 Mož polnoči — 0.05 Poročila.

NEDELJA, 14. junija: 13.55 ORF — 14.00 Športno popoldne — 18.30 Okay — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Tedenski pregled — 20.15 Nesposoben za družbo — 22.15 Vojni jetniki na zahodu — 23.05 Soap — 23.30 Poročila.

PONEDELJEK, 15. junija: 17.30 ORF danes — 18.00 Znanje danes — 18.30 Orientacija — 19.00 Kavbojka od včeraj — 19.25 Kdo me hoče? — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Zdravnik in ljubka živinica — 21.05 Šiling — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 La mamma et la putain — 23.55 Poročila.

TOREK, 16. junija: 17.40 ORF danes — 17.45 Šport — 18.00 Dialogi s Herodotom — 18.30 Galerija — 19.00 Kavbojka od včeraj — 19.25 Kdo me hoče? — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Veselje mora biti — 21.03 V prejšnjih časih.

SREDA, 17. junija: 17.55 ORF danes — 18.00 Dežela in ljudje — 18.30 Na poti po Avstriji — 19.00 Šport — 21.00 Kabaret — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Dva malopridneža — 0.55 Poročila.

ČETRTEK, 18. junija: 16.55 ORF danes — 17.00 Športno popoldne — 17.40 Poletje v Floridi — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Pridiga Abrahama a Santa Clare — 20.15 Kabaret štirih letnih časov — 21.50 Šport — 22.05 Izginil v veselju — 0.10 Poročila.

1

LJUBLJANA

PETEK, 12. junija: 17.15 Poročila — 17.20 Družina Smola — 17.45 Jugo Rock — 18.15 Obzornik — 18.25 Vidiki socialnega dela — 18.55 Ne prezrite — 19.10 Risanka — 19.24 TV nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Ustvarjanje Titove Jugoslavije — 21.00 Buddenbrookovi — 22.00 V znamenju — 22.15 Jaz, Pierre Riviere.

RADIO CELOVEC
SLOVENSKE ODDAJE**Petek, 12. junija:**

14.10—15.00 Koroški obzornik — Domača imena. — Za uho in peto.

Sobota, 13. junija:

09.45—10.30 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

Nedelja, 14. junija:

07.05—07.35 Duhovni nagovor — Naj pesmica naša darilo vam bo.

Ponedeljek, 15. junija:

14.15—15.00 Koroški obzornik —

SOBOTA, 13. junija: 8.30 Poročila — 8.35 Minigodci v glasbeni deželi — 8.50 Kapitan Kuk — 9.00 Zbis: moje akcije — 9.10 Ko utihne šolski zvonec — 9.40 Jezik v javni rabi — 9.50 Dokumentarna oddaja — 10.20 Bolnišnica na koncu mesta — 11.20 Poročila — 17.00 Poročila — 17.05 Yankee na dvoru kralja Arthurja — 18.50 Naš kraj — 19.05 Zlata ptica — 19.10 Risanka — 19.24 TV nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Dober večer — 21.00 Boj na življenje in smrt — 22.55 TV kažipot — 23.15 Poročila.

NEDELJA, 14. junija: 9.15 Poročila — 9.20 Sezamova ulica — 10.20 Tale — 11.05 TV Kažipot — 11.30 Narodna glasba — 12.00 Ljudje in zemlja — 13.00 Jugoslavija, dober dan — 13.35 Poročila — 15.45 Na razpotju — 18.05 Športna poročila — 18.15 Sestanek v nebotičniku — 19.10 Risanka — 19.22 TV nocoj — 19.24 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Tobačna pot — 21.00 Zanima me — 21.30 V znamenju — 21.50 Reportaža z nogometne tekme: CZ: Partizan — 22.20 Športni pregled.

PONEDELJEK, 15. junija: 17.10 Poročila — 17.15 Vrtec na obisku — 17.30 Z zverjadjo iz oči v oči — 17.55 Človek in duševna stiska — 18.20 V društvu mišično prizadetih — 18.35 Obzornik — 18.45 Kontra ritem — 19.15 Risanka — 19.24 TV nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Nadporočnik — 21.20 35 mm, oddaja o filmu — 22.20 V znamenju.

TOREK, 16. junija: 9.55 3. Kongress samoupravljalcev — 17.15 Poročila — 17.20 Kapitan Kuk — 17.30 Ptuj 80 — 17.55 Pisani svet — 18.30 Obzornik — 18.40 Obramba in samozaščita — 19.10 Risanka — 19.24 TV nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 20.30 Vreme — 20.35 Bojni tovariš Hans Beimler — 22.25 Poročila.

SREDA, 17. junija: 17.40 Poročila — 17.45 Z besedo in sliko — 18.00 Pionirji modernega kiparstva — 18.25 Obzornik — 18.40 Festival MPZ Celje 81 — 19.10 Risanka — 19.24 TV nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Akcija — 21.25 Tretji kongres samoupravljalcev — 22.25 Poročila.

ČETRTEK, 18. junija: 17.30 Poročila — 17.35 Čas za pravljice — 18.05 Mozaik kratkega filma — 18.35 Obzornik — 18.45 Mladi za mlade — 19.10 Risanka — 19.22 TV nocoj — 19.24 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme

NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek. Naroča se na naslov: »Naš tednik«, Celovec, Viktringer Ring 26. 9020 Klagenfurt. — Telefon uredništva, oglašnega oddelka in uprave 72 5 65. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61.000 Ljubljana, tel. 22207. Naročnina znaša letno: za tuzemstvo 180.— šil., za Jugoslavijo 200.— din, za ostalo inozemstvo 300.— šil. (po zračni pošti 550.— šil.). — Lastnik in izdajatelj: Narodni svet koroških Slovencev. — Odgovorni urednik: Borut Sommeregger. — Tisk: Tiskarna Družbė sv. Mohorja v Celovcu. Vsi Viktringer Ring 26.

Napoved sporeda — „Zbori pojo Maroltove priredbe slov. narodnih pesmi.“

Torek, 16. junija:09.30—10.00 Pisani svet.
14.10—15.00 Koroški obzornik — Glasbena oddaja — Zanimalo vas bo.**Sreda, 17. junija:**

14.10—15.00 Koroški obzornik — Minute z... — Koroški kulturni pregled.

Četrtek, 18. junija:

07.05—07.35 Duhovni nagovor — „Ker v dušah nam živi...“ (splet duhovnih popevk).

— 20.00 Mednarodna obzorja — 21.30 Tretji kongres samoupravljalcev — 22.10 Poročila.

2

PETEK, 12. junija: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Z našega zornega kota — 18.15 Mladinski ekran — 18.45 Staroste — 19.30 TVD — 20.00 Narodna glasba — 20.45 Zagrebška panorama — 21.10 Razprava o morali — 21.55 V petek ob 22.00.

SOBOTA, 13. junija: 16.25 Nogomet: Vojvodina: Željezničar — 18.15 Atletika za memorial Laza Milaševskega — 19.00 Glasbeni spored — 19.30 TVD — 20.00 Dokumentarni film — 20.45 Poročila — 20.55 Feljton — 21.25 Športna sobota — 21.45 Romeo in Julija — 23.15 Kronika sterijevega pozorja.

NEDELJA, 14. junija: 16.00 Nedeljsko popoldne — 17.30 Igrani film — 19.00 Retrospektiva animiranega filma Zagreb 80 — 19.30 TVD — 20.00 Glasbena oddaja — 21.00 Včera, danes, jutri

— 21.25 Peta stran studia — 22.15 Kronika Sterijevega Pozorja.

PONEDELJEK, 15. junija: 17.40 TVD v madžarščini — 18.00 TVD — 18.15 Gledališče strička Brane — 18.30 Partizanske zgodbe — 18.45 Glasbena medigra — 19.00 Športna oddaja — 19.30 TVD — 20.00 Raziskovanje: Nekropole — 20.50 Poročila — 21.00 Martin Eden — 22.00 Iz sporeda TV Ljubljane.

TOREK, 16. junija: 17.40 TVD v madžarščini — 18.00 TVD — 18.15 Pustolovščina — 18.45 Zeleni kabaret — 19.30 TVD — 20.00 Posnetek gledališke predstave — 21.05 Poročila — 21.15 Zima na otoku Korčuli.

SREDA, 17. junija: 17.40 TVD v madžarščini — 18.00 TVD — 18.15 Kaj je novega pod streho — 18.45 Prijatelj glasbe — 19.30 TVD — 20.00 Posnetek gledališke predstave — 21.35 Poročila — 21.40 Tale — 22.25 Književni klub.

ČETRTEK, 18. junija: 17.40 TVD v madžarščini — 18.00 TVD — 18.15 Družba rdečelaske Zore — 18.45 Ugrabitve — 19.30 TVD — 20.00 Filmski večer: Prizori iz zakonskega življenja — Ta temni predmet poželenja.

Strokovna šola za ženske poklice zavoda šolskih sester v št. Petru pri št. Jakobu v Rožu

vabi v

soboto, 20. in nedeljo, 21. junija 1981, ob 14,30 uri na

zaključno prireditev

z geslom:

O ROŽ, BOG TE JE USTVARIL ZA DOMOVINO VESELEMU NARODU...

Spored obsega rožanske pesmi, folklorne točke in uprizoritev rožanske narodne pripovedke iz zbirke V. Möderndorferja „SVETI FLORIJAN V LUNI“, ki jo je za to uprizoritev dramatisiral prof. dr. Mirko Mahnič.

Od sobote popoldne in v nedeljo do 18. ure si lahko ogledate razstavo šolskih izdelkov učen.

Učenke strokovne kmetijsko-gospodinjске šole zavoda šolskih sester v št. Rupertu pri Velikovcu

vabijo na

zaključno prireditev in ogled šolskih izdelkov

Kraj: Kmetijsko-gospodinjaska šola v št. Rupertu
Čas: Ogled razstave: v soboto, 27. 6. 1981, od 14. ure naprej v nedeljo, 28. 6. 1981, do 18. ure

Kulturna prireditev: v soboto, 27. 6. 1981, ob 15. uri v nedeljo, 28. 6. 1981, ob 13.30 in 16. uri

Spored prireditve: 1. Dekleta vas pozdravljajo — 2. Beseda govornika — 3. Španska serenada — 4. Vesela pesem — 5. Izgubljeni raj — igra v treh dejanjih. Med igro ples vil in dvorni ples.

Ferkov roman izide v jeseni 81

Znana dunajska založba Paul Zsolnay javlja, da bo v jeseni izšel prvi roman Janka Ferka, našega stalnega sodelavca. Janko Ferk, doma v Podgradu v občini Škocijan, je maturant Slovenske gimnazije in je začel že zgodaj objavljati v raznih revijah literarna dela. Njegova prva pesniška zbirka „Hladni ogenj“ je izšla pri Slovenskem informacijskem centru (SIC). Njegov prvi roman „Der verurteilte Kläger“ je izšel v nemščini, zanj je dobil Janko Ferk Veliko avstrijsko literarno nagrado. Našemu stalnemu sodelavcu izreka uredništvo ob njegovem očitnem prodoru najboljše želje!

Turobno slovo v Ločah:

Mati se poslavlja

V soboto, dne 6. junija, smo ob tej otožni pesmi položili Ročičnikovo mamo na loškem pokopališču k zadnjemu počitku. Rajna g. Agnes Pušnik se je rodila januarja 1896 pri Ročičniku v Ratenčah, kjer je bila že takrat gostilna. Po poroki z gozdarjem Pušnikom se je preselila na Stari grad in tam preživela več let, kjer je rodila tudi troje otrok. Čez leta se je vrnila na očetovo hišo in prevzela posestvo in gostilno po starših. Že vedno je imela rajna odprto srce za sočloveka in še posebno za takrat mlade slovenske študente, kot: Tischlerje, Zwitterja, Jelena in Uranka, saj tam niso le našli radodarne roke, marveč domačnost, ki jo mladi človek tako nujno potrebuje. Kmalu je tako postala znana daleč naokoli samo še kot Pušnikova mama, kar pove že vse. Pod njeno streho so bili tudi številni kuharski tečajji, ki jih je v medvojnem času vodila pesnica Podjune Milka Hartmanova.

Duša, takrat zelo živahnega kulturnega delovanja v Ločah je bil rajni župnik dr. Josip Ogris. Prišel pa je nacizem in z njim vojna, ki je zahtevala toliko nedolžnih žrtev — med njimi je bil tudi najmlajši Pušnikov sin, Hubert. Po vojni se je Pušnikova mama ponovno z vso življenjsko silo posvetila ne le domačim potrebam, temveč tudi narodnemu življenju in spet je bila Ročičnikova gostilna pribežališče vseh tistih, ki so rabili materialno ali duhovno pomoč. Nesebično je pomagala Pušnikova mama vsem, ki so se zatekali k njej. Vedno nasmejan obraz in radodarna roka, ljubeznivo ma-

terino srce, to so bile glavne odlike matere nešteti otrok, ki so iskali kakršnokoli pomoč pod Ročičnikovo streho. Tudi rajni gospod dr. Ogris je po svoji upokojitvi izbral Pušnikovo ognjišče za svoje bivališče. 12 let je užival gostoljubnost in toplo domačijo pri Ročičniku, preden je zapustil to solzno dolino. Tudi po smrti svojega moža, Pušnikova mama ni klonila, delovala je naprej, skrbela za domačijo in izgorevala v ljubezni za otroke, za dom, za narod.

Sin Kristi je medtem napravil doktorja, postal je živinozdravnik in se tako osamosvojil, hčerka Pepca se je omožila in takrat je Pušnikova mama predala Ročičnikovo posestvo v njene mlade roke. Toda tudi upokojevec ni pomenila za rajno brezdelje, še manj pa uživanje. V svojji skromnosti je pomagala tudi še vnaprej, kjer je bilo potrebno in se posvetila vnukom, ki so postali njeni ljubljenci. Delo in skrb sta zapustila tudi na tej močni osebnosti — Pušnikovi mami neizbrisne sledove. Meseca februarja je težko obolela, a njena močna narava je trenutno premagala to bolezen; toda res samo trenutno.

Ob asistenci dr. Mikule je domači župnik Škofič spremljal ob velikem številu pogrebcev rajno Pušnikovo mamo na zadnji poti. Domači pevci so pokojni zapeli zadnjič v slovo ganljivo domačo pesem.

Naj Pušnikova mama v miru počiva v domači zemlji.

Narodni svet koroških Slovencev in NT izrekata težko prizadeti družini iskreno sožalje.

Šmihel pri Pliberku

Iz Ljubljane smo dobili žalostno vest, da je dne 20. maja 1981 umrla v 96. letu starosti upokojena učiteljica Frančiška Pišek.

Učila je 15 let na ljudski šoli v Šmihelu. Po plebiscitu 1920 je v Avstriji niso več zaposlili, izselila se je v Slovenijo. Njeni nekdanji učenci so jo zelo spoštovali in mnogi ohranili z njo pismene stike. Tudi njej so najlepši spomini na mlada leta ostali ravno v Šmihelu.

V visoki starosti, pred 90 letom so njeni učenci trikrat ob rojstnem dnevu obiskali svojo ljubljeno učiteljico. Povabili so jo na skupno

kosilo v gostilno h Krpanu in preživeli z njo nekaj lepih uric. Obisk je snemala tudi ljubljanska televizija in oddajala nato enourni film „Zvestoba“ — ta film bi bilo vredno pokazati tudi na Koroškem.

Učenci so imeli trden namen, da se udeležijo tudi pogreba učiteljice, pa niso dobili pošte, ker je bil njen v Ljubljani živeči učenec Radovan Gobec ravno tedaj nekje v zdravilišču in Korošcev ni mogel obvestiti. Tako pa je zanje govoril ob posložitvi na Navju koroški rojak, gospod Galob. Podčrtal je njeno narodno zavednost in pripravljenost bližnjemu pomagati. Koroški učenci jo bodo ohranili po smrti v blagem spominu.

SIC izdal otroške pesmi in popevke:

Končno pesmi za najmlajše

Včeraj, v sredo, so v celovškem dvojezičnem vrtcu „Naš otrok“ predstavili kar dve zbirki otroških in mladinskih pesmi. Vodja Slovenskega informacijskega centra (SIC) dipl. inž. Franc Katnig je med koroškimi Slovenci „našel“ dve avtorici, ki pišeta pesmi za naše najmlajše: Lenčka Kupper, ki se je predstavila s svojo zbirko „Pojmo s ptički“ in Milico Hrobath, njena zbirka nosi naslov „Vigredno sonce“.

Zbirke otroških pesmi so predstavili zelo posrečeno v otroškem vrtcu, o njem je spregovorila predsednica društva Naš otrok Marija Šikoronja.

Lične zbirke, ki so bogato ilustrirane, je predstavil vodja SIC-a dipl. inž. Katnig. Obe av-

torici sta verjetno svoje pesmi kar „preiskusile“ na svojih otrocih, saj sta obe materi treh otrok. Lenčka Kupper se je rodila na Bistrici pri Pliberku in je po poklicu gospodinja. „Že prej so peli moje pesmi, nismo pa povedali, da so moje skladbice,“ pripoveduje. Njena pesem „Enkrat je bil en škrat“ je med najmlajšimi že prava uspešnica, manj znano pa je, da igrajo tudi že Fantje iz Podjune njene pesmi.

Milica Hrobath je absolventka Slovenske gimnazije in poučuje v Šentlenartu pri Sedmih studencih. Njeno zbirko je ilustriral Karel Vouk, zbirko Lenčke Kupper pa Andreja Zikulnig.

ŠPORT

SAK premagal tudi ASV:

Serija zmag se nadaljuje

Minulo sredo je Slovenski atletski klub slavil četrto zmago. Pred lepim številom gledalcev so slovenski nogometaši premagali celovško moštvo iz Annabichla 1:0. Trenutno zaseda SAK 5. mesto na lestvici. Nasprotnik SAK-a je izgubil v pomladanski sezoni le eno tekmo, Slovenski atletski klub pa je bil zadnje tri tekme neporažen. Tako je bilo izhodišče.

Slovenski atletski klub je tekmo pričel dobro, Velik je že kar

v prvih minutah imel stoodstotno možnost za zadetek, pač pa je ni izabil. Polagoma pa se je nasprotnik stopnjeval, slovenski nogometaši so nekoliko popustili. Nasprotnim napadalcem so se nudile lepe priložnosti, pač pa ta dan, kot se je izkazalo, Ahlin ni dopustil zadetka. Legionar iz Slovenije je uničil vse možnosti, ki so jih gostje iz Annabichla imeli. Prvi polčas se je končal brez golov, 0:0.

Zadnja vest:

Proti Predarlski neodločeno

Finalne tekme so dijaki Slovenske gimnazije nadaljevali v četrtek. Proti zastopniku Predarlske (BG Bregenz) so dosegli neodločen rezultat 2:2. Gole za naše sta dala Miha Kreutz in Nanti Travnik. Na žalost so nasprotniki izenačili v zadnji minuti.

Slovenski atletski klub je nadaljeval drugi del igre z isto postavo. Nasprotnik je še bolj pritiskal in hotel na vsak način premagati vratarja Ahlina, ki pa se ni pustil presenetiti. Polagoma pa se je SAK spet opomo-

gel, tako, da je tekma več ali manj izenačena. Proti koncu tekme je Velika zamenjal Polanšek, ki je prinesel v tekmo „nov veter“. On je tudi poskrbel za edini zadetek tega srečanja. Po lepi podaji Luschniga, ki se stopnjuje iz tekme v tekmo, je s čudovitim strelom premagal nasprotnikovega vratarja. Slovenski nogometaši so s tem odnesli iz zadnjih štirih srečanj vseh osem točk.

Naslednjo tekmo igra SAK v Brežah. V četrtek, 18. junija, pa ob 18. uri na Košatovem igrišču proti enajsterici iz Dobrle vasi.

Postava: Ahlin, Perč, Kreutz, Lampichler, Woschitz, Fera, Babšek, Zablatnik, Luschnig, (P. Zablatnik), Velik, (Polanšek), Drnovšek.

Že v torek je moštvo SAK pod 23 premagalo sovrstnike iz Annabichla 14:0! Gole so dali: Polanšek (6), Hobel S. (4), Kumer (2), Gregorič J. (2).

Podliga vzhod

1. Borovlje	25	13	7	5	46:19	33
2. ASK	26	13	7	6	40:24	33
3. Mostič	25	9	11	5	42:28	29
4. Velikovec	25	10	8	7	35:32	28
5. SAK	25	10	8	7	32:36	28
6. Grabštanj	25	10	8	7	26:33	28
7. ASV	26	8	11	7	27:24	27
8. Dobrla vas	26	8	11	7	36:35	26
9. Breže	25	9	7	9	49:35	25
10. Kotm. vas	26	6	13	7	35:39	25
11. Žrelec	24	6	10	8	26:35	22
12. Sinča vas	25	6	10	9	21:31	22
13. KAC	25	7	6	12	34:37	20
14. Šentpavel	25	6	6	13	27:44	18
15. Možberk	25	4	6	15	26:50	14

Finale državnega prvenstva:

Zmaga in poraz za naše dijake

Po prvem dnevu finala na Gradiščanskem zasedajo naši gimnazijci 3. mesto v svoji skupini. Zvezna gimnazija za Slovence zastopa po zmagi na Koroškem našo zvezno deželo na državnem prvenstvu vseh srednjih šol. Pod vodstvom trenerja profesorja Toneja Malleja se naša ekipa drži prav dobro. V prvi tekmi so gimnazijci zgubili proti Tirolski (HAK Wörgl) z 0:2, drugo tekmo, igrali so proti Gradiščanski (BG Oberwart), pa

zmagali z 2:1. Strelca golov sta bila Franc Sadjak in Jožko Weber.

Strelca gola Weber

Nogometni turnir v Selah

Na binkoštni ponedeljek je moštvo DSG Sele priredilo na domačem igrišču nogometni turnir, na katerem so bila zastopana tri moštva: Triglav Kranj, Sava Kranj in domača enajsterica. Vsako moštvo je igralo po dve tekmi. V prvi tekmi so se Selani pomerili z moštvom Triglava ter tekmo izgubili z 1:4, čeprav so vodili po enajstmetrovki, ki jo je izkoristil Nanti Travnik. Po 30 minutah pa so se gostje iz Kranja ujeli in tako so zasluženo zmagali. Nekoliko pa jim je pripomogel k visoki zmagi tudi selski vratar, ki v prvi tekmi ni bil najbolje razpoložen.

V drugi tekmi pa sta igrali moštvi Triglav in Sava, obe iz Kranja. Tekma je bila zelo nape-

ta, kajti šele tik pred koncem je uspelo enajsterici Triglava odločiti tekmo zase. Triglav je zmagal 1:0 in s tem osvojil prvo mesto.

Za drugo mesto pa sta se v tretji tekmi pomerili enajsterici Sava Kranj in Sele. Prvi polčas se je končal 2:0 za Selane, za gole sta pa poskrbela Zdravko Oraže in Nanti Olip. Po polčasu pa so Selani zamenjali kar štiri igralce ter v igro vključili mlade, da so lahko nekoliko „povohali“ v 1. moštvo. Toda nesigurnosti v obrambi so se maščevale in gostje so izenačili na 2:2. Tako so Selani zasedli na turnirju tretje in zadnje mesto, na drugo mesto se je uvrstilo moštvo Sava Kranj, zmagovalec pa je bila enajsterica Triglav Kranj.

**Tekme SAK:
na igrišču
v Brežah**

V soboto, 13. junija, ob 16.10
Breže 23 — SAK 23
in ob 18.00 Breže I — SAK I
Mladinci igrajo v nedeljo,
14. 6., na Košatovem igrišču
proti mladincem iz Pokrč
Šolarji: v petek, 12. 6., ob
17.30 v Žrelcu proti Žrelcu